

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

Betta splendens

2023

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Αλεξάνδρα Καλτσογιάννη γεννήθηκε στην Νάουσα Ημαθίας, σπούδασε Ψυχολογία στο Α.Π.Θ, ειδικεύτηκε στις Εξαρτήσεις M.Sc. Α.Π.Θ και εργάζεται ως Ψυχοθεραπεύτρια Gestalt στο γραφείο της. Της αρέσει να διαβάζει, να γράφει, κυρίως θεατρικά έργα και ποίηση. Έχει παρακολουθήσει τη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία τρία χρόνια. Έργα της, μικροδιηγήματα, ποιήματα και θεατρικά έργα έχουν συμπεριληφθεί σε λογοτεχνικά Περιοδικά, ποιητικές ανθολογίες και κυκλοφορούν ελεύθερα στο διαδίκτυο. Το θεατρικό της έργο "Πένθιμη φούγκα σε ρε ελάσσονα" απέσπασε έπαινο στον 4ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος και ανέβηκε από την θεατρική ομάδα Fabrica Athens.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6973849989

E-mail: alexandrakalt@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβρης 2022- Μάιος 2023) με εισηγητή τον Μάνο Κουνουγάκη.

Το θεατρικό έργο "Betta splendens" της Αλεξάνδρας Καλτσογιάννη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY_NC_ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στην σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Τα πρόσωπα

Κορίνα: Φιλολόγος περίπου 30 ετών

Ζώη: Μαθήτρια της Κορίνας στην Γ' Λυκείου, non binary

Αντώνης: Πατέρας της Κορίνας περίπου 70 ετών, με άνοια

Περίληψη

Η Ζώη είναι τελειόφοιτη Λυκείου. Είναι μία άριστη μαθήτρια, αλλά τελειομανής με πολλές καταναγκαστικές συμπεριφορές. Η Κορίνα είναι η αγαπημένη της φιλόλογος. Μια μέρα που η Ζώη έχει πάει στο σπίτι της με αφορμή ένα μάθημα, της εξομολογείται ότι δεν ταυτίζεται ούτε με το θηλυκό αλλά ούτε και με το αρσενικό φύλο. Είναι κάτι που αποκρύπτει κι από τους γονείς της εφόσον η σχέση τους είναι αρκετά συγκρουσιακή. Η Κορίνα βρίσκει ευκαιρία να την κρατήσει όμηρο στο σπίτι της λέγοντας ψέματα ότι ενημέρωσε τους γονείς της ότι είναι μαζί για να μην αγχώνεται. Μέχρι που η Ζώη δηλώνει πως θέλει να φύγει σπίτι της κι εκεί συνειδητοποιεί ότι η καθηγήτρια δεν την αφήνει κρατώντας την φυλακισμένη. Είναι ερωτευμένη με την Ζώη κι αυτό περιπλέκει τις αποφάσεις της. Στο σπίτι ζει κι ο Αντώνης, πατέρας της Κορίνας. Έχει άνοια και μια εμμονή να φροντίζει τα χρυσόψαρα του στη γιάλα. Και οι τρεις μαζί συνυπάρχουν σ' ένα κλειστοφοβικό σύμπαν με τις ισορροπίες να γίνονται πολύ εύθραυστες μεταξύ τους. Και τα τρία πρόσωπα αν και επιθυμούν βαθιά τη σύνδεση χάνουν κάθε ελπίδα καθώς η επικοινωνία τους σκοντάφτει διαρκώς. Η ιδέα του θανάτου μαζί με τον έρωτα υποβόσκουν στη σχέση των δύο γυναικών καθώς δοκιμάζονται τα όρια και οι αντοχές τους, ενώ στο φόντο οι μονομάχοι του πατέρα ετοιμάζονται να εξολοθρεύσουν ο ένας τον άλλον.

Σκηνή πρώτη

Σαλόνι αστικού διαμερίσματος. Στη σκηνή υπάρχει ένα παράθυρο με κουρτίνες, ένας μεγάλος τριθέσιος καναπές, μία πολυθρόνα και δίπλα ένα τραπεζάκι, ένα *mini bar*, ένα μεγάλο τραπέζι με τέσσερις καρέκλες, ένα βάζο με λουλούδια πάνω του, μια βιβλιοθήκη, ένας καλόγερος με διάφορα πανωφόρια πάνω του και τρεις πόρτες που είναι η είσοδος του χώρου και άλλες δύο πόρτες που οδηγούν στο εσωτερικό του σπιτιού. Η Κορίνα μπαίνει μέσα στο χώρο κρατώντας μία γυάλα και μία διάφανη σακούλα με δύο χρυσόψαρα. Ο Αντώνης περιφέρεται. Πηγαίνει στο παράθυρο, κοιτάζει προς τα έξω, επιστρέφει, πηγαίνει προς τον καναπέ και αρχίζει να ψάχνει κάτω από τα μαξιλάρια. Η Κορίνα στο μεταξύ έχει τακτοποιήσει τη γυάλα πάνω στο μεγάλο τραπέζι ενώ κρατάει στο χέρι την σακούλα με τα δύο χρυσόψαρα μέσα να επιπλέουν.

Κορίνα Ψάχνεις κάτι;

Αντώνης (Ξαφνιασμένος γυρνάει προς το μέρος της) Ε... Ποιό πράγμα;

Κορίνα Μήπως έχασες κάτι;

Αντώνης Ε... τα γυαλιά μου. (Δείχνοντας αφηρημένα τριγύρω) Κάπου εδώ γύρω έχω αφήσει τα γυαλιά μου.

Κορίνα (Ελαφρώς κοροϊδευτικά) Μάλιστα! Δεν ξέρεις πού τα έβαλες;

Αντώνης (Στριφογυρνώντας δεξιά αριστερά το κεφάλι του) Μα ήμουν σίγουρος! Εδώ.. να εδώ τα είχα αφήσει. Λίγο πριν έρθεις τα φορούσα και-

Κορίνα (Διακόπτοντας τον) Μήπως να κοιτάξεις στο δωμάτιο σου;

Αντώνης Καλά δεν πειράζει. Θα ψάξω αργότερα. Δεν επείγει.

Κορίνα Όπως θέλεις.

(Κοιτάζοντας προς τη γυάλα και τα χρυσόψαρα)

Αντώνης (Με ενθουσιασμό) Πήρες γυάλα με χρυσόψαρα;

Κορίνα Ακριβώς.

Αντώνης Φαντάζομαι θέλεις να τα φροντίζω. Μείνε ήσυχη.

Κορίνα Είναι ευαίσθητα τα χρυσόψαρα.

Αντώνης Μπορώ να το αναλάβω. Είναι σε καλά χέρια.

Κορίνα *(Βεβιασμένα)* Καλά, καλά! Να τους αλλάζεις νερό τακτικά και το φαγητό με μέτρο.

Αντώνης Πώς σου ήρθε τώρα αυτό; Αφού ξέρω πως είναι θέμα συνήθειας.

Κορίνα Σου το λέω γιατί πριν λίγες μέρες-

Αντώνης *(Παραξενεμένος)* Τι έγινε;

Κορίνα Ψόφησαν.

Αντώνης Α μπα! Τι έγινε; Τα παραμέλησες;

Κορίνα Το θέμα με τα χρυσόψαρα είναι ότι το έχεις αναλάβει εσύ.

Αντώνης Ε... ποια χρυσόψαρα;

Κορίνα Δεν είναι η πρώτη φορά που ψόφησαν.

Αντώνης Μα ναι. Εσύ έφταιγες που δεν τα φρόντισες.

Κορίνα Κάποιος από μας τους δύο δεν έκανε το σωστό.

Αντώνης Μακάρι να' λεγες την αλήθεια. Ορίστε! Εσύ δεν άλλαζες τακτικά το νερό και δεν έβαζες σωστά το φαγητό τους. *(Παύση)*

Κορίνα Άντε πήγαινε τώρα. Σε λίγο θα έρθει μια μαθήτριά μου για μάθημα.. *(Μικρή παύση)*

Αντώνης Μείνε ήσυχη. Πότε θα ξανάρθεις;

Κορίνα *(Σκεπτική)* Θυμάσαι τι μέρα είναι σήμερα;

Αντώνης Παρασκευή.

Κορίνα Μάλιστα.

Αντώνης *(Σκεπτικός)* Ψέματα. Σάββατο είναι.

Κορίνα Είσαι σίγουρος;

Αντώνης Έλα τώρα. Φυσικά και είμαι. *(Παύση)*

Κορίνα Σου αρέσει να τα έχεις στο δωμάτιο σου και να τα μιλάς.

Αντώνης Ποια;

Κορίνα Κολυμπάνε δίπλα σου. Εκεί που κοιμάσαι.

Αντώνης *(Μικρή παύση. Χαμογελώντας πονηρά)* Σε θυμάμαι από μικρούλα. Πας να μου τη σιάσεις ε;

Κορίνα *(Με περιέργεια)* Να σου την σιάσω;

Αντώνης Σε έχω μάθει! Από μικρή σκαρφιζόσουν διάφορες ιστορίες κι έφαχνες ευκαιρία να μου τις λες.

Κορίνα *(Συνωμοτικά με τρυφερό τόνο)* Αχ βρε μπαμπά, πράγματι. Θυμάσαι, τότε που γύρισες μια μέρα από τη δουλειά και σου είπα ότι πονάει η κοιλιά μου γιατί νόμιζα ότι κάτω από το κρεβάτι μου είχε τέρατα που με κυνηγούσαν;

Αντώνης Χμ.... για συνέχισε..

Κορίνα Ε, να ήθελα να με πας βόλτα για να πάρω το αγαπημένο μου παγωτό και να ξεχάσω το φόβο μου. Εσύ όμως δεν με πίστεψες και μου είπες να ξαπλώσω στο κρεβάτι για να μου περάσει.

Αντώνης Και δεν σου πέρασε;

Κορίνα *(Ξεφυσώντας)* Όχι γιατί με μάλωσες ότι σου είπα ψέματα, κι έμεινα στο δωμάτιο μου τρέμοντας σαν το ψάρι μη τυχόν ξεπεταχτεί κανένα τέρας κάτω απ' το μαξιλάρι μου! *(Παύση)*

Αντώνης *(Ξαφνικά χαμογελάει)* Α, μάλιστα! Τόση ώρα λες ιστορίες από το μυαλό σου και με έκανες να το πιστέψω.

Κορίνα *(Με μαλακό τόνο)* Δε πειράζει που δεν θυμάσαι. Έχει περάσει πολύς καιρός από τότε.

Αντώνης Θες να με κάνεις να νομίζω ότι δεν ήμουν καλός μαζί σου;

Κορίνα Όχι βέβαια. Απλώς όταν ήμουν μικρή δεν θυμάμαι να είσαι πολύ στο σπίτι. Άρα δεν είχα λόγο να σκαρφίζομαι διάφορα.

Αντώνης Όλη την ώρα έπλαθες ιστορίες και μου τις έλεγες όπως κάνεις τώρα.

Κορίνα Μακάρι να γινόταν έτσι και να ήταν αυτό το παιχνίδι μας.

Αντώνης Καμιά φορά γίνεσαι πολύ επίμονη. Σιγά-σιγά θα μου πεις ότι δεν παίζαμε καθόλου!

Κορίνα Πολύ καλά. *(Δείχνοντας τα χρυσόψαρα)* Αυτά είναι η καινούργια σου παρέα.

Αντώνης Χαίρομαι για τη γνωριμία. Επιτέλους θα έχω μια συντροφιά στο δωμάτιο μου! *(Παίρνει την σακούλα με τα ψάρια και τα αδειάζει μέσα στην γυάλα)* Έλα να τα δούμε πώς κολυμπάνε στο καινούριο τους σπίτι. *(Φέρνει το πρόσωπό του πολύ κοντά στην γυάλα)* Όταν τα πλησιάζω καμιά φορά νιώθω ότι δεν με αναγνωρίζουν. Στριφογυρνάνε γρήγορα μέσα στο νερό και με αποφεύγουν.

Κορίνα Δεν έχετε προλάβει να γνωριστείτε καλά. Για αυτό.

Αντώνης Δεν θα πάνε πουθενά. Θα τους πιάνω κουβέντα και θα γίνουμε οι καλύτεροι φίλοι.

Κορίνα Μπράβο. Θα έχεις όλο το χρόνο μαζί τους. *(Παύση)* Καλύτερα όμως από δω και μπρος να γράφεις ένα μήνυμα τότε τα τάισες και να το κολλάς πάνω σου για να το θυμάσαι.

Αντώνης Τι θέλεις να κάνω; Να κρατάω πρακτικά;

Κορίνα Ας πάρουμε τα μέτρα μας. Αφού σου αρέσει να τα φροντίζεις.

Αντώνης *(Αφηρημένα)* Τι μου είπες να κάνω;

Κορίνα Να τα ταΐζεις στην ώρα τους.

Αντώνης Δεν μου απάντησες.

Κορίνα Καλά καλά! Κάνε αυτό που σου λέω. Θα γράφεις τα χαρτάκια και θα τα κολλάς πάνω σου.

Αντώνης *(Συγκαταβατικά)* Σύμφωναι. Δηλαδή θα κυκλοφορώ με χαρτάκια κολλημένα πάνω μου.

Κορίνα Άντε πήγαινε τώρα. Περιμένω κόσμο. *(Μικρή παύση)*

Αντώνης Καλά, καλά. Δεν θα ενοχλήσω. Ποιον περιμένεις; *(Παύση/ Σκοτάδι)*

Σκηνή δεύτερη

Στο σαλόνι. Η Ζώη κάθεται με το μπουφάν της στο μεγάλο τραπέζι που έχει διάφορα βιβλία πάνω του καθώς και μία φρουτιέρα με μήλα ενώ η Κορίνα σηκώνεται και πηγαίνει προς το παράθυρο να παραμερίσει την κουρτίνα. Αμέσως μετά επιστρέφει στο τραπέζι.

Κορίνα Να σου φτιάξω κάτι να φας;

Ζώη Ωραίος χώρος. Εδώ δουλεύεις ή στο γραφείο σου;

Κορίνα Εξαρτάται. Κάποιες φορές μπορεί κι εδώ.

Ζώη (Πάει να ξεκινήσει κάτι να πει και σταματάει) Ε.. εγώ... Τρώω κόλλημα με τις λέξεις. Συνήθως το βράδυ τις ψάχνω. Μου την σπάει που δεν τις βρίσκω..

Κορίνα Και εμένα μου συμβαίνει αυτό.

Ζώη Και τι κάνεις όταν δεν έχεις έμπνευση;

Κορίνα (Πλησιάζει το βάζο που είναι γεμάτο λουλούδια πάνω στο τραπέζι, σκύβει και τα μυρίζει) Χθες μαγείρεψα και όλο το σπίτι μυρίζει φαγητό. Νομίζω ότι μέχρι και τα ρούχα μου και τα μαλλιά μου πότισαν από αυτή τη μυρωδιά. Καμιά φορά αν και μου αρέσει το φαγητό, αυτή η μυρωδιά πάνω μου με εκνευρίζει.

Ζώη (Με απορία) Η μυρωδιά;

Κορίνα (Γυρνάει και κοιτάζει την Ζώη) Το βρήκα! Πώς θα σου φαινόταν αν μπορούσαμε να πάρουμε ένα μαχαίρι και να καθαρίσουμε ή καλύτερα να ξεφλουδίσουμε τη μυρωδιά όπως κάνουμε με ένα μήλο; Έτσι μου αρέσει. Να το ξεφλουδίζεις και να το τρως χωρίς να έχεις την πέτσα του στα δόντια σου.

Ζώη (Με απορία) Σου αρέσουν τα μήλα;

Κορίνα Σε μένα όχι. Αρέσουν όμως στον πατέρα μου. Είναι μανιακός με τα μήλα. Βέβαια ένα χάος είναι τα μήλα όταν τα καθαρίζεις και τα τρως με τις φλούδες δεξιά κι αριστερά. (Στην αρχή μιλάει γρήγορα και προς το τέλος πιο αργά. Παύση.) Να καθαρίσω ένα μήλο να φάμε; Πριν προλάβει να απαντήσει η Ζώη παίρνει ένα μήλο από την γεμάτη φρουτιέρα κι ακριβώς δίπλα υπάρχει ένα πιάτο με ένα μαχαίρι κι αρχίζει να το ξεφλουδίζει με νευρικές κινήσεις.)

Ζώη (Ελαφρώς απότομα) Δεν θέλω. (Μικρή παύση) Μήπως πρέπει να φύγω; Θ' ανησυχούν οι δικοί μου.

Κορίνα (Σα να μην άκουσε, συνεχίζει να μιλάει και να ξεφλουδίζει το μήλο.) Ναι, αυτές οι μυρωδιές είναι λίγο σιχαμένες.. Να μυρίζει φαγιτίλα.

Ζώη Δεν μυρίζω τίποτα.

Κορίνα Αλήθεια, ε; (Της προσφέρει ένα κομμάτι μήλου)

Ζώη (Κουνώντας το κεφάλι αρνητικά) Ευχαριστώ για το μάθημα. Τώρα είμαι κομπλέ.

Κορίνα (Αφήνει κάτω το μήλο που καθάρισε μαζί με το μαχαίρι) Δεν είναι καλύτερα που περνάμε τον χρόνο μας εδώ απ' ότι στο σχολείο που έχει τόση φασαρία;

Ζώη (Βυθισμένη στις σκέψεις της) Ανησυχούν οι δικοί μου. Δεν πρέπει να αργήσω πολύ.. Θα μου την πουν επειδή ξέχασα το κινητό στο σπίτι.

Κορίνα Για να μην ανησυχείς, θες να τους τηλεφωνήσω; Θα τους πω ότι είσαι εδώ μαζί μου.

Ζώη (Βρίσκει ένα μισοάδειο ποτήρι με νερό στο τραπέζι και το παίρνει στα χέρια της. Μετά το αφήνει προσεκτικά κάτω, βγάζει ένα μαντηλάκι από την τσέπη του μπουφάν της και σκουπίζει τα χέρια της.) Ξέρεις πολλές φορές όταν πίνω ένα ποτήρι νερό μπορώ να δω το πρόσωπό μου στην επιφάνεια.

Κορίνα (Χαμογελώντας) Και;

Ζώη Είναι ανησυχητικό;

Κορίνα Ποιό;

Ζώη Που αντί να πίνω νερό-

Κορίνα (Διακόπτοντας την) Άντε τώρα να σε πείσω ότι είναι φυσιολογικό.

Ζώη Σε κουράζω έτσι δεν είναι; Κουβαλάω μία νταρκίλα μέσα μου.

Κορίνα Ανοησίες.

Ζώη Κάνει λιγη ζέστη εδώ μέσα.

Κορίνα Θες να πάρω το μπουφάν σου; Από την ώρα που ήρθες δεν το έχεις βγάλει από πάνω σου!

Ζώη Δε πειράζει. Θα φύγω σε λίγο.

Κορίνα (Με αποφασιστικό τόνο) Έλα, πώς κάνεις έτσι.. Δώστο μου να το κρεμάσω. Μέχρι να φύγεις..

(Η Ζώη με απρόθυμες κινήσεις το βγάζει και της το δίνει κι αμέσως η Κορίνα πηγαίνει να το κρεμάσει στον καλόγερο)

Κορίνα (Με δυνατή φωνή) Μπορείς να με φωνάζεις Κορίνα σκέτο. Δεν σε έχω ακούσει να το λες.

Ζώη Δεν ξέρω ακόμα. Είναι λίγο περίεργο.

Κορίνα Ας ξεχάσουμε ότι είμαι καθηγήτρια σου για λίγο. Πες ότι είμαι φίλη σου.

Ζώη Δεν ξέρω.. Μου φαίνεται..

Κορίνα Μπορούμε να είμαστε πιο άνετα.

Ζώη Μα είσαι η καθηγήτριά μου.

Κορίνα Ε και;

Ζώη Οκέι δεν θα κολλήσω σ' αυτό..

Κορίνα (Διακόπτοντας την) Χαίρομαι που ήρθες.

Ζώη Μου αρέσει το σπίτι σου.. Είναι όμορφο αν και..

Κορίνα (Διακόπτοντας την) Πάω να φέρω κάτι να πιούμε. (Φεύγει. Ανοίγει την πόρτα και εξαφανίζεται. Η Ζώη σηκώνεται κι αρχίζει να περπατάει μέσα στο χώρο και να περιεργάζεται δεξιά και αριστερά με περιέργεια μέχρι που εμφανίζεται ξανά με δύο ποτήρια γεμάτα, δίνει το ένα στην Ζώη και το άλλο για τον εαυτό της) Σου αρέσει η σπιτική λεμονάδα;

Ζώη (Πίνοντας λίγο) Όχι πολύ.

Κορίνα (Με συνωμοτικό ύφος) Πρόσθεσα και λίγο αλκοόλ.

Ζώη Α, οκέ! *(Ξαναπίνει μία γουλιά)* Δεν μου κολλάνε πολλά πράγματα σ' αυτή την πόλη. Την βρίσκω λίγο άνοστη.

Κορίνα Για ποιο λόγο;

Ζώη Δεν μου κάνει κέφι.. μου φαίνεται πολύ έξω από μένα.. πολύ κάπως.

Κορίνα Γίνεσαι γυναίκα. Ίσως φταίει αυτό.

Ζώη *(Κοιτάζοντας την)* Είναι κομματάκι δύσκολο να καβατζάρεις τα δεκαοκτώ... Όχι;

Κορίνα Καθόλου! Έχει μία γοητεία όλο αυτό.. Δεν μπορεί κανείς να είναι κολλημένος μία ζωή στη μάνα και στον πατέρα του. *(Παύση)*

Ζώη Θέλω να φύγω μακριά.

Κορίνα Τι θες να πεις; *(Γσουγκρίζει το ποτήρι της)* Έλα πιες λίγο..

Ζώη Θέλω να φύγω από αυτή την πόλη.. Δεν θέλω να μάθει κανείς που θα είμαι και τι κάνω.

Κορίνα Γιατί θες να φύγεις; Είσαι μόλις δεκαοκτώ. Η Αθήνα μπορεί να σου δώσει πολλές ευκαιρίες.

Ζώη *(Αρχίζει να πειράζει νευρικά τα μαλλιά της με τα χέρια της)* Δεν ξέρω ακόμα τι έχω στο κεφάλι μου. Ψάχνομαι.

Κορίνα Κάτσε να τελειώσεις το σχολείο και όλα θα ξεκαθαρίσουν. Πάντως σ' εμένα μπορείς να μιλάς ανοιχτά. *(Ακούγεται ένας θόρυβος από μέσα)*

Ζωή Τι ήταν αυτό;

Κορίνα Καμιά βλακεία θα έκανε πάλι ο πατέρας μου. Πάω μέσα να δω.

Ζώη Είναι μεγάλος;

Κορίνα Αρκετά. Περίμενε λίγο. *(Φεύγει πάλι, ανοίγει μία πόρτα και εξαφανίζεται. Η Ζώη κατευθύνεται προς τον καλόγερο παίρνει το μπουφάν το τινάζει κι αφού το φορέσει περιμένει. Μπαίνει μέσα ξανά η Κορίνα δείχνοντας λίγο ανήσυχη)*

Κορίνα Τίποτα σημαντικό. Με συγχωρείς..

Ζώη: Πρέπει να φύγω. Θα ανησυχούν.

Κορίνα Το 'χω τακτοποιήσει. Τηλεφώνησα στη μητέρα σου από μέσα και της είπα ότι είσαι εδώ. Μην ανησυχείς λοιπόν.

Ζώη Γιατί το 'κανες; Πρέπει να φύγω αφού-

Κορίνα Δος μου το μπουφάν σου.

Ζώη Δεν θέλω. *(Παύση)* Δεν θέλω να είναι κρεμασμένο μαζί με άλλα.

Κορίνα Δεν σε καταλαβαίνω.

Ζώη *(Με πιο σιγανή φωνή)* Δεν θέλω να ακουμπάει σε άλλα ρούχα. Φρικάρω.

Κορίνα Καλά. Και τα δικά μου ρούχα;

Ζώη: *(Βγάζει το μπουφάν της και το κρατάει πάνω της σφιχτά)* Και τώρα τι; Τι κάνουμε;

Κορίνα Δεν σου αρέσει που είσαι εδώ; Σκεφτόμουν να ρίχναμε μια ματιά στο βιβλίο της γλώσσας και λογοτεχνίας. *(Μικρή παύση)* Πάω να το φέρω.

Παύση/Σκοτάδι

Σκηνή τρίτη

Η Ζώη είναι στο σαλόνι όταν ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο Αντώνης φορώντας τις πιτζάμες του χωρίς να τον έχει αντιληφθεί. Η Κορίνα στο μεταξύ έχει φύγει για να φέρει από μέσα το βιβλίο που πρότεινε. Η Ζώη όσο περιμένει παίζει με τα μαλλιά της νευρικά μπλέκοντας τα δάχτυλά της

Αντώνης Σε έχω δει κι άλλη φορά να το κάνεις. Το κάνεις συχνά αυτό.

Ζώη *(Γυρνώντας απότομα προς το μέρος του)* Ποιο πράγμα;

Αντώνης *(Δείχνοντας προς το μέρος της)* Αυτό. Αυτό που κάνεις τώρα με τα μαλλιά σου. Που μπερδεύεις τα χέρια σου στα μαλλιά σου.

Ζώη Οκεί. Τι νομίζετε δηλαδή ότι κάνω;

Αντώνης Δεν πειράζει, συνέχισε. Εξάλλου κανείς δεν καταλαβαίνει τίποτα.

Ζώη Η αλήθεια είναι ότι τώρα πρέπει να φύγω. Μάλλον κάτι έχω χάσει.

Αντώνης Μη φύγεις. *(Μικρή παύση)* Είναι ωραίο πράγμα να μαγειρεύεις , έτσι δεν είναι;

Ζώη *(Πηγαίνοντας προς την πόρτα)* Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Αντώνης Ήθελα να σου κάνω έκπληξη αλλά διάλεξα λάθος στιγμή.

Ζώη *(Αρπάζει το μπουφάν από τον καλόγερο και κατευθύνεται προς την πόρτα μουρμουρίζοντας)* Κάτι πάει λάθος.

Αντώνης Άσε με να γίνω φύλακας - άγγελος και να ετοιμάσω ένα ωραίο δείπνο.

Ζώη *(Μπροστά στην εξώπορτα)* Σόρι αλλά κάτι δεν πιάνω.

Αντώνης *(Με συνωμοτικό ύφος πλησιάζοντας την)* Έχεις ένα τσιγάρο; Μην το πεις πουθενά όμως..

Ζώη Δεν καπνίζω. Ούτε μπάφο, ούτε τσιγάρο.

Αντώνης Πάντα έτσι ήσουν. Μετρημένη.

Ζώη Με έχετε μπερδέψει. Έχω μπλέξει απ' ότι φαίνεται. *(Πάει να ανοίξει την εξώπορτα)*

Αντώνης *(Σκεπτικός)* Σου έχει μιλήσει για μένα;

Ζώη *(Γυρνάει και τον κοιτάζει με απορία)* Είστε ο πατέρας της;

Αντώνης *(Αρχίζει να βηματίζει άσκοπα)* Πώς σε λένε;

Ζώη Ζώη.

Αντώνης Μάλιστα. Εμένα... *(Διστάζοντας λίγο)* Αντώνη. *(Παύση)* Δεν μιλάς πολύ ε; Ας είναι.

Ζώη Είμαι στην τάξη της Κορίνας. Μη νομίζετε πως..

Αντώνης *(Απότομα)* Πόσο χρονών είσαι;

Ζώη Σχεδόν 18.

Αντώνης *(Σταματάει να βηματίζει)* Πόσο θα θελα να 'χα ένα τσιγάρο τώρα.

Ζώη *(Πλησιάζοντας τον)* Θέλετε να πω στην Κορίνα να σας φέρει;

Αντώνης Δεν με ξέρει καλά. Λίγα πράγματα μπορεί να πει για μένα.

Ζώη Δεν καταλαβαίνω.. Κάτι χάνω..

Αντώνης Για πες μου τι σκέφτεσαι;

Ζώη Ότι πρέπει να πηγαίνω.

Αντώνης Θα φύγεις με τα πόδια;

Ζώη Όχι θα πάρω μετρό. Δεν τρέχει τίποτα.

Αντώνης Θέλεις να σε πάω εγώ στο σπίτι;

Ζώη Είναι εντάξει. Δεν χρειάζεται.

Αντώνης Εσύ ποια είσαι;

Ζώη *(Αναστενάζοντας)* Άντε πάλι. Είμαι μαθήτριά της Κορίνας.

Αντώνης Της Κορίνας;

Ζώη (Μουρμουρίζοντας) Όχι πάλι. (Δυναμώνοντας τη φωνή) Της κόρη σας ναι.

Αντώνης Σωστά.

Ζώη Η Κορίνα μου είπε να έρθω σήμερα από το σπίτι για να μου κάνει ένα ιδιαίτερο μάθημα στην λογοτεχνία.

Αντώνης Πού είναι η Κορίνα; Θέλω να πάμε σπίτι.

Ζώη Εδώ ήταν. Πήγε μέσα να φέρει το βιβλίο.

Αντώνης Θέλω να πάω σπίτι μου.

Ζώη Αφού σπίτι σας είστε. (Μικρή παύση) Η Κορίνα είναι πολύ καλή μαζί μου και με βοηθάει.

Αντώνης Α μάλιστα! Κι εσύ πώς τα πας στο σχολείο;

Ζώη Αρκετά καλά.

Αντώνης Φοβάσαι την αποτυχία;

Ζώη (Διστακτικά) Εγώ; Δεν ξέρω.. Μάλλον ναι θα πω.

Αντώνης Πες την αλήθεια. Θες μόνο να πετυχαίνεις;

Ζώη (Πειράζοντας τα μαλλιά της νευρικά) Διαβάζω πολύ. Δεν μου αρέσει να τεμπελιάζω.

Αντώνης Δεν μου φαίνεσαι για τεμπέλα. Πάλι πειράζεις τα μαλλιά σου.

Ζώη (Πειράζοντας τα μαλλιά της πιο νευρικά) Ποτέ δεν μου φτάνει αυτό που κάνω. Θέλω πάντα κάτι παραπάνω και στο διάβασμα και σε όλα αλλιώς τρελαίνομαι. Δεν την παλεύω.

Αντώνης (Πηγαίνοντας προς το μέρος της απλώνει τα χέρια προσπαθώντας να την αγγίξει) Γιατί δεν λες την αλήθεια, ε;

Ζώη (Κάνοντας βήματα προς τα πίσω) Μα τι κάνετε; Μου φαίνεται πως/

Αντώνης Ξέρω πως τα έχεις κρυμμένα πάνω σου. Δος μου να καπνίσω!

Ζώη (Αποτραβιέται κάνοντας ξανά λίγα βήματα πίσω) Μα τι στο διάολο! Τι φάση! Πάλι τσιγάρα ψάχνετε;

(Εκείνη την ώρα μπαίνει η Κορίνα με το βιβλίο στα χέρια)

Κορίνα Α, εδώ είσαι! Γιατί βγήκες από το δωμάτιό σου; *(Απευθύνεται στον Αντώνη)*

Αντώνης Πού ήσουνα; Πάμε σπίτι. Ποια είναι αυτή;

Κορίνα *(Προς τη Ζώη)* Ελπίζω να τα 'βγαλες πέρα μαζί του.

Αντώνης *(Προς την Κορίνα)* Τι είναι αυτό που κρατάς; Διάβασε μου κάτι.

Ζώη Είπα στον πατέρα σου ότι είμαι μαθήτριά σου. Ξέρεις τώρα..

Κορίνα *(Κοιτώντας τον)* Ο μπαμπάς τώρα θα πάει μέσα... Έτσι δεν είναι;

Αντώνης Μα δεν θα μου διαβάσεις κάτι;

Κορίνα Θα σου φέρω ένα βιβλίο να διαβάσεις.. Έλα πήγαινε μέσα.

Αντώνης Να πάρει! *(Ψάχνοντας στο κεφάλι του)* Δεν βρίσκω τα γυαλιά μου. Πες μου κάτι που διάβασες να το κρατήσω πριν εξαφανιστεί εδώ μέσα. *(Δείχνει το μυαλό του)* Για το σύμπαν, για τα ταξίδια, για το φαγητό, για τον καιρό. Έλα πες μου. *(Πέφτει στην αγκαλιά της και μιλάει ξανά αφού μείνει λίγο σιωπηλός.)* Θέλω να πάμε μια εκδρομή. Έχω πάρει το βραβείο του καλύτερου πατέρα. Πότε θα με πας;

Κορίνα *(Τον απομακρύνει μαλακά από πάνω της)* Έλα, πήγαινε να ξαπλώσεις τώρα. Μην κουράζεσαι άλλο.

Ζώη Ο πατέρας σου τα'χει λίγο χαμένα. *(Καθώς απομακρύνεται εκείνος)*

Κορίνα Ναι, έχει άνοια.

Ζώη Είναι συμπαθέστατος. Αν και φρίκαρα στην αρχή.

Κορίνα *(Με απορία)* Συμπαθέστατος;

Ζώη Είπα κάτι λάθος; Μου φάνηκε ότι φοφούσε για παρέα.

Κορίνα Όταν ήταν στο στρατό κανείς δεν τον έβρισκε συμπαθητικό. Αποστρατεύτηκε και έτσι γλίτωσαν πολλοί από την αυταρχικότητά του!

Ζώη Χα... δε του φαίνεται καθόλου. Έχεις αδέρφια;

Κορίνα Όχι. Αλήθεια, σου είπε για τα χρυσόψαρα του; Τα συμπεριφέρεται σα να είναι φιλαράκια.

Ζώη Όχι. Τίποτα τέτοιο.

Κορίνα Πως κι έτσι. Είναι η αγαπημένη του ασχολία. Τα φωνάζει με τ' όνομα τους κι εκείνα αντιδρούν. Το φαντάζεσαι; *(Μικρή παύση)* Έχεις ξανακούσει τέτοια κολλήματα;

Ζώη: *(Ξαφνικά σοβαρεύει)* Τίποτα από αυτά δε με κλωτσάει. Ξέρεις τι μου σκάει ξαφνικά; Ότι κάποιος πατάει την σκανδάλη και τινάζει τα μυαλά μου στον αέρα και μετά σιωπή. Ούτε αυτό δε φτάνει να σταματήσει τον εγρέφαλο μου που βράζει μες στο ζουμί του. Τίποτα δεν πιάνει γαμώτο! *(Παύση)*

Κορίνα *(Αρχικά δείχνει απορημένη μετά χαμογελάει)* Αυτοσχεδιάζεις για να μου δείξεις ότι έχεις κι εσύ κολλήματα;

Ζώη Καθόλου. Έτσι είμαι εγώ. Μια μαυρίλα.

Παύση/ Σκοτάδι

Σκηνή τέταρτη

Η Κορίνα με την Ζώη βρίσκονται οι δυο τους στον χώρο του σαλονιού. Η Κορίνα έχει αναποδογυρίσει την τσάντα της πάνω στο τραπέζι και ψάχνει βεβιασμένα τα πράγματα της. Μεταξύ άλλων είναι και το βιβλίο ακουμπισμένο που έφερε πριν από λίγο. Στο τραπέζι είναι κλειδιά, τσιγάρα, γυαλιά, λαστιγάκι μαλλιών, μικρά βιβλία, και μία χτένα. Η Ζώη την παρακολουθεί με περιέργεια.

Κορίνα (Βγάζοντας από τη τσάντα ό,τι υπάρχει μέσα) Μα που στο καλό είναι; Τίποτα δεν βρίσκω εδώ μέσα.

Ζώη Κλειδιά... τσιγάρα... γυαλιά... Έχει και βιβλία.

Κορίνα Το τηλέφωνο μου που είναι;

Ζώη Έχει και χτένα. (Μικρή παύση) Μικρή πώς τα είχες τα μαλλιά σου;

Κορίνα Πολύ μακριά. Όσπου μια μέρα ζορίστηκα και τα έκοψα.

Ζώη Δηλαδή φρίκαρες;

Κορίνα Περίπου. Ένας συμμαθητής μου στο δημοτικό κόλλησε στα μαλλιά μου τσίχλα χωρίς να το πάρω είδηση. Δεν μπορούσα να ξεκολλήσω τις τρίχες.

Ζώη Πονούσες;

Κορίνα Έκλαιγα απαρηγόρητη. Θυμάμαι τη μάνα μου να προσπαθεί να με ηρεμήσει άδικα.

Ζώη Κι άλλαξες χτένισμα;

Κορίνα Πήρα το φαλίδι και τα κούρεφα μόνη μου. Όταν με είδαν οι γονείς μου τρόμαξαν. Ο μπαμπάς μου έβαλε τις φωνές κι η μάνα μου έκλαιγε από την στενοχώρια της.

Ζώη Τα μάκρυνες όμως ξανά.

Κορίνα Από τότε είχα να το κάνω. (Παύση. Ξανακοιτάζει τα πράγματα που άδειασε από την τσάντα της) Καταλαβαίνεις τι σημαίνει να χάνεις το κινητό σου;

Ζώη Την απόλυτη ελευθερία! Τι φάση! (Παύση) Ευκαιρία να γεμίσεις την τσάντα με καινούρια πράγματα.

Κορίνα Κοίτα πως κατάντησα. Εξαρτημένη από μια συσκευή!

Ζώη Εύκολο είναι. Αποφασίζεις να μην έχεις κινητό και καθάρισες.

Κορίνα Ας πούμε. (Γιάση. Με ύφος παραίτησης) Λες να συνηθίζεται;

Ζώη Εμένα δεν μου λείπει. Φοράω τα ακουστικά μου κι ακούω την μουσική μου χωρίς να με νοιάζει ποιος είναι δίπλα μου. Έτσι την βρίσκω.

Κορίνα Σου είναι εύκολο να απομονώνεσαι;

Ζώη Όταν έρχεται κάποιος από την απέναντι πλευρά χαμηλώνω το βλέμμα. Κάνω σα να μην υπάρχει.

Κορίνα Δεν θέλεις δηλαδή να.. (Σταματάει απότομα)

Ζώη (Μπερδεύει ξανά τα χέρια της στα μαλλιά της) Θες να με ρωτήσεις κάτι;

Κορίνα Το παθαίνεις με άγνωστο κόσμο;

Ζώη Κομπλάρω να κοιτάζω τον άλλον στα μάτια.

Κορίνα Αν πήγαινες στο μπαλέτο θα το μάθαινες καλά.

Ζώη Πήγαινα. Θυμάμαι τους καθρέφτες τριγύρω μου. Είχα τρελαθεί που δεν μπορούσα να με ξεχωρίσω εκεί μέσα. Ήμασταν με τα ίδια κορμάκια, ίδια καλσόν μέχρι και ίδιους κότσους στα μαλλιά.

Κορίνα Χμ.. Και πώς ξεχώρισες; Μη μου πεις. Άσε να μαντέψω.

Ζώη Δεν σου πάει ο νους;

Κορίνα Άντε, λέγε.

Ζώη (Δεν μιλάει)....

Κορίνα Θα μου πεις;

Ζώη Είναι απλό. Ξεπέρασα ακόμη και τον εαυτό μου. Έβλεπα το είδωλο μου και γινόμουν αντίπαλος.

Κορίνα Κατάλαβα. Δεν έπαιρνες ανάσα.

Ζώη Δεν θέλω πια να κοιτάζομαι στον καθρέφτη. Δεν με νοιάζει καθόλου.

Κορίνα Θεε να πεις ότι δεν σου αρέσει πώς φαίνεσαι στον καθρέφτη;

Ζώη Είναι τελείως χαζό. Αυτό που βλέπω με κάνει να το βάζω στα πόδια.

Κορίνα Μήπως είσαι υπερβολική;

Ζωή Με πνίγει η όλη φάση. Δεν ξέρω. Έχω ένα χάος στο κεφάλι μου. Ψάχνομαι με το σώμα μου. Δεν το θέλω έτσι όπως είναι.

Κορίνα Δεν σε καταλαβαίνω. Να σου πω τι πιστεύω ..

Ζώη (*Διακόπτοντας την*) Δεν είμαι καλά σήμερα. Δεν ξέρω.. Μου την δίνει. Σόρι.

Κορίνα (*Απορώντας*) Σε ενοχλεί το σώμα σου; Μα είναι μια χαρά!

Ζώη Ψέματα. Έχω μεγάλο στήθος και με χαλάει πολύ!

Κορίνα Στο μυαλό σου είναι.

Ζώη Σκέφτομαι να το εξαφανίσω.

Κορίνα Πώς σου 'ρθε αυτό; Εννοείς να..

Ζώη Να το κόψω. Καμιά φορά το κοιτάζω και με τρελαίνει. Προσπαθώ να το κρύψω κι αυτό ξεπετάγεται.

Κορίνα Ε, όχι και να το κόψεις.

Ζώη Απλά δεν το γουστάρω. Μου αρέσει που κάποιες συμμαθήτρες μου έχουν ένα στήθος πλάια. Το ζηλεύω.

Κορίνα Είσαι πολύ αγχωμένη. Μάλλον έχεις δεχτεί άσχημα σχόλια. Δεν ξέρω τι άλλο να σκεφτώ. (*Παύση*) Λοιπόν θεε να συνεχίσουμε το μάθημα μας ή βαριέσαι;

Ζώη Οι υπόλοιποι μπορεί να το 'χουν χεσμένο το μάθημά σου αλλά όχι εγώ.

Κορίνα Το ξέρω.

Ζώη Από τότε που ήρθα στην Αθήνα είσαι το πιο εντάξει άτομο που έχω γνωρίσει.

Κορίνα Άρα καλά κάνω και προτιμώ την παρέα σου.

Ζώη Κάτι δεν πάει καλά με μένα όμως. Το νιώθω. *(Χαμηλώνει το βλέμμα)* Κι εσύ το ίδιο σιέφτεσαι.

Κορίνα Μα τι έχεις πάθει; Είσαι μία άριστη μαθήτρια κι όλοι μιλούν για σένα με τα καλύτερα λόγια.

Ζώη Δεν δίνω μία. Οι καθηγητές μιλάνε και εγώ δεν τους ακούω. Κάνω πως τους ακούω και δεν τους καταλαβαίνω πάντα και μετά φρικάρω.

Κορίνα Μα για αυτό είμαστε στο σχολείο για να εξηγούμε και..

Ζώη Δεν έχει να κάνει με τα μαθήματα.

Κορίνα Δεν καταλαβαίνω. Θες να μου πεις τι σε καίει;

Ζώη Καλύτερα να το βουλώσω. Πατιούνται διάφορα κουμπάκια.

Κορίνα *(Προβληματισμένη)* Έχεις φασαρίες στο σπίτι;

Ζώη *(Με σκυμμένο κεφάλι)* Είμαι εντάξει. *(Παύση)*

Κορίνα Πες μου την αλήθεια.

Ζώη *(Διστακτικά στην αρχή)* Ε... να, οι γονείς μου είναι στον κόσμο τους. Πάω με τα νερά τους για μη τα τινάξω όλα στον αέρα. *(Παύση)* Δεν πιάνει πάντα. Τις πιο πολλές φορές πλακωνόμαστε για ηλίθιους λόγους. Ό,τι και να κάνω δεν είναι ευχαριστημένοι.

Κορίνα Συγνώμη δεν ήξερα πως..

Ζώη Πού να ξέρεις; Μαλώνουμε συχνά. *(Παύση)* Δεν το γουστάρω καθόλου.

Κορίνα Μ' αρέσει που μου μιλάς. Κι ούτε μου φαίνεται περίεργο. Κι εγώ μάλωνα με τους δικούς μου. *(Παύση)*

Ζώη Η μαμά σου ζει;

Κορίνα Στην Θεσσαλονίκη. Έχουν χωρίσει λίγο πριν τελειώσω το σχολείο. Δεν θα άντεχε να μένουν στην ίδια πόλη.

Ζώη Α! Οκέι..

Κορίνα Ξέρεις κάτι; Με τρώει εδώ και ώρα η περιέργεια να μου δείξεις μια πιρουέτα.

Ζώη (Διστακτικά) Όχι, όχι. Δεν μπορώ.

Κορίνα Κι όμως μπορείς.

Ζώη Με τεστάρεις;

Κορίνα Έλα, σήκω πάνω.. Δείξε μου. (Την ενθαρρύνει να σηκωθεί από την καρέκλα και να δοκιμάσει. Την σηκώνει όρθια.)

Ζώη Α! Δεν μπορώ.. Κάτι μου λέει πως θα γίνω ρεζίλι.

Κορίνα Φοβάσαι μήπως δεν το κάνεις σωστά; Έλα, δοκίμασε μία φορά! (Μικρή παύση)

Ζώη (Σηκώνεται κάπως απρόθυμα κι εκτελεί μεταξύ αστείου και σοβαρού μια πιρουέτα). Εντάξει; Χάλια την έκανα.

Κορίνα (Γελώντας) Τα καταφέρνεις μια χαρά!

Ζώη (Σοβαρεύοντας) Μπα.. Σου το είπα. Τα 'χω χάσει τελείως. Έτσι μου φαίνεται. Δεν θέλω να είμαι αυτό που είμαι.

Κορίνα Δεν έχω ιδέα τι θες να πεις.. Εξήγησε μου..

Ζώη Πριν από λίγο έκανα αυτό που είδες.

Κορίνα Και;

Ζώη Σκατά. Δεν ξέρω πώς να το πω.

Κορίνα (Διερευνητικά) Νομίζεις ότι σε πίεσα;

Ζώη Μη με κοιτάς έτσι. Δεν έχει σχέση με σένα.

Κορίνα Κι αν σου έλεγα ότι εγώ σε βρίσκω πολύ όμορφη;

Ζώη Έτσι όπως είμαι;

Κορίνα Ναι.

Ζώη Αν έκοβα το στήθος μου θα το πίστευες;

Κορίνα Γιατί βγάζεις τέτοια κόμπλεξ;

Ζώη Να, βλέπεις; Ψάχνω να βρω τις λέξεις. Χαώνομαι.

Κορίνα Καλά, δε χάλασε ο κόσμος.

Ζώη Πάλι τα μπέρδεψα. Έτσι δεν είναι;

Κορίνα Μα, γιατί σιέφτεσαι έτσι;

Ζώη *(Με φωνή που σιγά σιγά δυναμώνει την ένταση)* Γιατί... Γιατί μέσα μου δεν υπάρχει ο κόσμος σας. Έχω έναν άλλον κόσμο και δεν ξέρω πώς να το πω. Είναι το μόνο πράγμα που βρίσκω όμορφο σε αυτή την σκατένια ζωή που με κάνει να ξερνάω κάθε μέρα τι περιμένουν όλοι οι άλλοι από μένα. *(Παύση)*

Κορίνα Νομίζω ότι τα βλέπεις όλα μαύρα σ' αυτή τη φάση. Άσε με να σε βοηθήσω.

Ζώη Ξέρεις τι θέλω να κάνω όταν τελειώσω το σχολείο; *(Χωρίς να περιμένει απάντηση συνεχίζει.)* Να φύγω σε μία χώρα που δεν θα νοιάζει κανένα αν θα κυκλοφορώ με ρούχα ή χωρίς. Με πολύ ή καθόλου στήθος. Το βρίσκεις κακό;

Κορίνα Καθόλου. *(Παύση. Ξαφνικά, με προσποιητό ενθουσιασμό)* Έχω μια ιδέα! Για να δούμε ποια από τις δυο μας θα έχει περισσότερη πλάκα.

Ζώη Νομίζεις ότι έχω ξεφύγει;

Κορίνα Άσε τις μπουρδες. Κάτσε να βάλω μουσική, να φέρω τα απαραίτητα και να..

Ζώη *(Διακόπτοντας την)* Θέλω να πάω σπίτι μου.

Κορίνα *(Με κοφτό σοβαρό ύφος)* Απόψε δεν έχεις να πας πουθενά.

Παύση/ Σκοτάδι

Σκηνή πέμπτη

Η Κορίνα και η Ζώη βρίσκονται στο σαλόνι. Τις βλέπουμε να διασκεδάζουν μεταξύ τους. Η Κορίνα βάζει την Ζώη χρησιμοποιώντας διάφορα είδη μακιγιάζ και γκλίτερ. Χτενίζει και τα μαλλιά της Ζώης βάζοντας διάφορα προϊόντα styling πάνω τους ενώ ακούγεται δυνατά ρυθμική ξένη μουσική. Τώρα στον χώρο υπάρχει ένας ολόσωμος καθρέφτης μέσα από τον οποίο οι δυο γυναίκες συναντούν τα πρόσωπα και τα βλέμματα τους.

Κορίνα (Της βάζει τα χείλη, τελειώνοντας το μακιγιάζ στο πρόσωπο της) Έτοιμη! Θέλεις να δεις πως είσαι;

Ζώη (Κουνώντας το κεφάλι της αρνητικά) Χμ... Δεν ξέρω.

Κορίνα Γιατί δεν θέλεις;

Ζώη (Διστακτικά) Ε... Δεν το 'χω. Καλύτερα όχι.

Κορίνα Δεν σε καταλαβαίνω.

Ζώη Δική σου ιδέα ήταν όχι δική μου.

Κορίνα (Πάει να την πλησιάσει) Έλα πιο κοντά. Πρέπει να διορθώσω ξανά το μακιγιάζ.

Ζώη (Τραβιέται απότομα προς τα πίσω) Γιατί το κάνεις αυτό;

Κορίνα (Αγνοώντας την, την σπρώχνει μαλακά μπροστά στον καθρέφτη) Μα, έλα να δεις. Πώς σου φαίνεται;

Ζώη (Δυσανεστημένα) Ωχ! Δεν το πιστεύω. Πώς έγινα έτσι;

Κορίνα Πρώτη φορά βάφεσαι;

Ζώη (Αμήχανα) Ε...Σπάνια. Δηλαδή σχεδόν ποτέ.

Κορίνα Πώς κάνεις έτσι.. Λίγη μπογιά είναι μόνο.

Ζώη Η εμφάνισή μου είναι τραγική. Πολύ γκέρλι. Μη με βάζεις έτσι.

Κορίνα Απλά δεν το έχεις συνηθίσει.

Ζώη (Με μια γκριμάτσα δυσπιστίας) Μου κλωτσάει πολύ αυτό που βλέπω. Σόρι.

Κορίνα (Σκεπτική) Κοίτα μούτρα! Πρέπει να τονώσουμε λίγο το ηθικό σου!

Ζώη (Παίρνει μέσα από τα χέρια της Κορίνας το μολύβι) Δος μου το μολύβι!

Κορίνα Ορίστε!

Ζώη (Σβήνει το μολύβι από τα μάτια της και το ξαναπερνάει) Η μάνα μου. Θα φρικάρει αν με δει πως έχω γίνει.

Κορίνα Χαλάρωσε! Τίποτα τέτοιο δε θα συμβεί. (Δίνει το ποτό στην Ζώη που έχει ήδη ετοιμάσει και τσουγκρίζει το ποτήρι της) Γεια μας! (Παύση)

(Η Ζώη κατεβάζει μερικές γενναίες γουλιές από το ποτήρι της. Στη συνέχεια η Κορίνα παίρνει μια φούστα που ήταν αφημένη πάνω στον καναπέ και της την πετάει να την φορέσει ενώ εκείνη δείχνει έκπληκτη. Αμέσως μετά ανάβει ένα τσιγάρο και καπνίζει.)

Κορίνα Θεε να την δοκιμάσεις;

Ζώη Φορεμένη είναι αυτή;

Κορίνα (Παίρνει κι ένα τοπ που ήταν κι αυτό αφημένο πάνω στον καναπέ.) Φόρεσε την και βάλε μαζί κι αυτό το τοπάκι. Μη το σκέφτεσαι!

Ζώη (Ξεντώνεται σιγά σιγά κι αντικρίζει τον εαυτό της χωρίς ρούχα στον καθρέφτη) Και τώρα έτσι όπως είμαι δεν είμαι εγώ.

Κορίνα (Κοιτάζοντας την επίμονα) Ανοησίες! Το να σκέφτεσαι έτσι δεν σε βοηθάει. Έχεις πολύ ωραίο σώμα!

Ζώη (Φορώντας βιαστικά τα ρούχα, την φούστα και το τοπ) Ξέρεις κάτι; Θέλω να ντυθώ ως γυναίκα. Να δω πώς είναι. Θέλω να πω ότι δεν έχω συνηθίσει να είμαι έτσι.

Κορίνα (Καθώς την παρατηρεί καπνίζοντας να βάζει τα ρούχα που της έχει δώσει) Είσαι σα ψάρι που ζει στην στεριά.

Ζώη Μήπως είμαι ένα λάθος;

Κορίνα (Αγνοώντας την και δίνοντας οδηγίες) Στάσου σα να σε τραβάει μια κλωστή από το κεφάλι σου. Περπάτα σιγά σιγά. Μη κοιτάς στο πάτωμα. (Μικρή παύση) Είσαι πολύ όμορφη. Σου πάει αυτό το look.

Ζώη *(Κοιτώντας την έντονα ενώ περπατάει αργά)* Θέλω να εξαφανίσω το στήθος μου. Λες να κινδυνέψω;

Κορίνα Χμ.. Δεν σε καταλαβαίνω. *(Μικρή παύση)* Τα βλέπεις όλα μαύρα. Το στήθος χαρίζει ομορφιά σε μία κοπέλα. *(Πλησιάζοντας την)* Έλα να δεις μια στιγμή.

Ζώη Αφού σου είπα. Ποτέ δεν μου άρεσε. Μακάρι..

Κορίνα *(Διακόπτοντας την)* Σσςςς... Μακάρι να 'ξερες πόσο όμορφη είσαι. *(Παύση. Η Ζώη περπατάει πάλι αργά)*

Ζώη *(Με σταθερή φωνή ενώ περπατάει)* Πότε κούρος να είμαι και πότε κόρη, πότε θάμνος στη γη και πότε από τη θάλασσα ένα ψάρι που πετάγεται σαν πουλί.

Κορίνα Εμπεδοκλής. Πώς σου ήρθε τώρα;

Ζώη *(Γελώντας λίγο αμήχανα κι αμέσως μετά συνεχίζει να μιλάει σα να κάνει αναμετάδοση)* Τι βλέπεις όταν κοιτάζεις την σκηνή; Σε ρωτάω. Τι βλέπεις; Ο Ziggy Stardust ανεβαίνει στη σκηνή με τα φανταχτερά του μαλλιά και το εκκεντρικό του μακιγιάζ να ισορροπεί στη λεπτή γραμμή μεταξύ αρσενικού και θηλυκού.

Κορίνα Δεν ήξερα ότι σου αρέσει ο Ντέιβιντ Μπόουι!

Ζώη Νομίζεις ότι το 'χω χάσει, ε; *(Μικρή παύση)* Την βρίσκω μαζί του. Είναι πολύ cool τύπος.

Κορίνα Τότε είσαι σε καλά χέρια! *(Αμέσως μετά αρπάζει το πινέλο και αρχίζει να διορθώνει το μακιγιάζ της)*

Ζώη *(Χωρίς ιδιαίτερη αντίσταση)* Με φρικάρεις.

Κορίνα Φανταστική ιδέα! Ένα τρελό πάρτι με μουσικές Μπόουι. Όμως .. πρώτα θέλω να τελειώσω κάτι. Για φαντάσου πώς θα θελες να 'σαι;

Ζώη *(Σοβαρή)* Θέλω να έχω μία περσόνα που να μην είναι σταθερή. Δεν θέλω να μοιάζω ούτε με κορίτσι ούτε με αγόρι. Με νιώθεις;

Κορίνα (Σταματώντας για μια στιγμή να την βάφει και καθώς την κοιτάζει) Ναι ε;
Σα να μην σε καταλαβαίνουν τι είσαι; Στο πι και φι θα σε τελειώσω.

Ζώη Ναι γιατί; Είναι κακό αυτό; (Μικρή παύση) Δεν κάνω πλάκα.

Κορίνα Κανένα πρόβλημα. (Σκύβει ξαφνικά και την μυρίζει στον λαιμό) Μυρίζεις
ωραία. (Μικρή παύση) Τι λες; Ας ακούσουμε ένα κομμάτι που θα μας φτιάξει τη
διάθεση!

(Πάει στο mini bar. Εκεί δίπλα υπάρχει ένα στερεοφωνικό και βάζει το Ziggy Stardust
του David Bowie να παίζει δυνατά και πηγαίνει ξανά προς το μέρος της)

Κορίνα (Κουνώντας το σώμα της ρυθμικά την πλησιάζει και της δίνει ένα πεταχτό φιλί
στο στόμα) Έλα, έλα να το χορέψουμε.. Με αυτό το ντύσιμο φαίνεσαι πολύ
διαφορετική!

Ζώη (Αμήχανα) Ε... Δεν θέλω.. Άσε με.. Μισό! (Πηγαίνει βιαστικά στον
καθρέφτη, και με την ανάστροφη του χεριού της σκουπίζει το κραγιόν από τα χείλη της
πασαλείβοντας τα. Έπειτα γυρνάει ξανά προς το μέρος της) Δες πόσο χάλια είμαι!

Κορίνα (Την πιάνει από τα χέρια) Τι σε έπιασε πάλι; Μη ζενερώνεις..

Ζώη (Κοιτώντας αυτά που φοράει) Έχεις κάτι να ξεβαφτώ; Δεν μ αρέσει έτσι
όπως έγινα.

Κορίνα Ξέρω τι χρειάζεσαι. Μην κουνηθείς!

(Εξαφανίζεται από το χώρο και επιστρέφει αμέσως κρατώντας ένα ανδρικό σακάκι.
Της το φοράει πάνω από την φούστα και το τοπάκι. Η Ζώη κοιτάζεται στον καθρέφτη)

Κορίνα Λοιπόν; Είναι καλύτερα; Για δες!

Ζώη Α, χα! Πώς σου φαίνομαι; Ακόμα δεν έχεις φρικάρει μαζί μου;

Κορίνα Μη το κάνεις αυτό. Είσαι μια χαρά! (Παύση)

Ζώη Δεν θέλω να είμαι έτσι.

Κορίνα Σοβαρά; Δες πώς είσαι!

Ζώη *(Κοιτάζει επίμονα το είδωλο της στον καθρέφτη, της μιλάει μέσα από εκεί)*
Κάποτε τα φύλα των ανθρώπων δεν ήταν δύο, όπως είναι σήμερα, δηλαδή αρσενικό θηλυκό, αλλά υπήρχε και ένα τρίτο το ανδρόγυνο.

Κορίνα *(Συμπληρώνοντας)* Δηλαδή μια αρσενική και μια θηλυκή οντότητα που ζούσαν στο ίδιο σώμα. Είχαν δυο πρόσωπα, τέσσερα χέρια και πόδια. Και φυσικά διέθεταν δυο εγκεφάλους. Ήταν πανέξυπνα πλάσματα. Είχαν μεγάλη δύναμη μαζί. Προοιάλεσαν τον φθόνο των θεών οι οποίοι τα παγίδευσαν και με την λάμψη των κεραιών τυφλώθηκαν. Τότε ήταν που έπεσαν πάνω τους οι κεραινοί και τους χώρισαν στα δύο. Έτσι έχασαν το άλλο τους μισό κι αναγκάστηκαν μαζί να ψάχνουν.

Ζώη Όχι μόνο το σώμα τους αλλά και την ψυχή τους για να ξαναενωθούν.

(Σιωπή. Η Ζώη γυρνάει την πλάτη της στον καθρέφτη και κοιτάζοντας την Κορίνα στα μάτια της απευθύνεται)

Ζώη Δεν είμαι κορίτσι.

Κορίνα Δεν είσαι;

Ζώη Δεν είμαι ούτε αγόρι. Μίλα μου στο ουδέτερο.

Κορίνα Στο ουδέτερο; Δηλαδή πώς να σε αποκαλώ; Αυτό;

Ζώη Ή αυτά.

Κορίνα Πώς να σε φωνάζω δηλαδή όταν θέλω να σου μιλήσω μπροστά σε άλλους;

Ζώη "Αυτό, έλα εδώ". Το Ζώη. Αφού δεν νιώθω ούτε κορίτσι ούτε αγόρι.

Κορίνα Ούτε κορίτσι ούτε αγόρι... Αυτό βλέπεις λοιπόν στον καθρέφτη σου;

Ζώη *(Αγνοώντας την)* Δεν χαιρέσαι με αυτό που είμαι; Ένα ουδέτερο. *(Παύση)*
Σε απογοητεύω;

Κορίνα *(Παραξενεμένη)* Εντάξει. Δεν περίμενα να μου πεις κάτι τέτοιο.

Ζώη Κανείς δεν έχει ψυλλιαστεί.

Κορίνα Ούτε αγόρι ούτε κορίτσι... Πόσο καιρό ζεις έτσι;

Ζώη Θα μου κάνεις ένα μουστάκι;

Κορίνα Τι πράγμα;

Πάυση/Σκοτάδι

Σκηνή έκτη

Η Ζώη και η Κορίνα εξακολουθούν να βρίσκονται μπροστά στον καθρέφτη. Η μουσική του Μπόουι ακούγεται σαν μουσικό χαλί. Κοιτάζονται έντονα μπροστά στον ολόσωμο καθρέφτη.

Ζώη Θα μου ζωγραφίσεις ένα μουστάκι;

Κορίνα Μουστάκι; (Μ' έναν αναστεναγμό πιάνει ξανά το μολύβι ματιών και της ζωγραφίζει ένα μουστάκι) Εντάξει;

Ζώη Τώρα είναι που θα με μισήσουν.

Κορίνα Ποιοι θα σε μισήσουν;

Ζώη Οι γονείς μου. Με χαλάει πολύ.

Κορίνα Μη βάζεις τέτοιες ιδέες. Σε λίγο ενηλικιώνεσαι. Δεν θα ζητάς την άδεια για να είσαι ντυμένη και βαμμένη όπως γουστάρεις..

Ζώη (Διακόπτοντας την) Μίλα μου στο ουδέτερο. Please....

Κορίνα (Επαναλαμβάνοντας προσεκτικά) Ωραία, λοιπόν. Είσαι ντυμένο και βαμμένο όπως γουστάρεις.. Καλύτερα;

Ζώη Αλήθεια είναι οκεί;

Κορίνα Είναι αγένεια να αμφιβάλλεις.

Ζώη Θα νομίζεις ότι δεν ξέρω τι μου γίνεται.

Κορίνα Μα έλα, τι νομίζεις ότι σου λέω; Ψέματα;

Ζώη Νομίζεις ότι περνάω φάση. Έτσι δεν είναι;

Κορίνα Ξεκόλλα. Κοίτα πως είσαι στον καθρέφτη.

Ζώη Ποιο πράγμα;

Κορίνα Δες πώς είσαι ένα πανέμορφο πλάσμα. Ούτε αγόρι ούτε κορίτσι. (Γιάυση)

Ζώη (Πλησιάζοντας την) Δεν σου φαίνομαι γελοίο;

Κορίνα Καθόλου.

Ζώη Κόψε το θέατρο. Δεν σε σοκάρω;

Κορίνα Ίσα ίσα. Γοητεύομαι περισσότερο.

Ζώη Και τι σου αρέσει πάνω μου;

Κορίνα *(Κοιτάζοντας την έντονα)* Θες να ακούσεις πόσο πολύ μ'αρέσεις;

Ζώη *(Αλλάζοντας κουβέντα)* Θέλω να κάνω coming out στην τάξη. Αλλά είναι δύσκολο να το πω. *(Παύση)* Απ' όσο με θυμάμαι είχα αυτή την σκέψη, Τι σκατά είμαι; Κορίτσι η αγόρι; Κι όμως δεν είμαι τίποτα από τα δυο και την ίδια στιγμή μοιάζω και με τα δυο. Κοίταξε με. Με γκλίτερ και μουστάκι. *(Παύση)* Δεν καταλαβαίνω. Γιατί συμπαθείς ένα τέτοιο φευγάτο πλάσμα σαν εμένα;

Κορίνα *(Με αποφασιστικό τόνο)* Θέλει και ρώτημα! Μα φυσικά γιατί αξίζεις. *(Παύση)*

Ζώη *(Αρχίζει να πειράζει έντονα τα μαλλιά της)* Θέλω να φύγω. Μου' χει σκάσει να πάω σπίτι μου.

Κορίνα Καλύτερα να μείνεις εδώ απόψε.

Ζώη Θα ανησυχούν.

Κορίνα Δεν σε καταλαβαίνουν. Μείνε εδώ.

Ζώη Πρέπει να φύγω.

Κορίνα *(Με πιο επιτακτικό τόνο)* Δεν έχεις λόγο να φύγεις. Θα μείνεις εδώ σήμερα.

Ζώη *(Πειράζοντας ακόμη πιο έντονα τα μαλλιά της)* Θα με ψάχνουν γιατί δεν επέστρεψα από σένα.

Κορίνα *(Πλησιάζει πολύ κοντά τα χέρια της στο πρόσωπο της Ζώης και την χαϊδεύει καθησυχάζοντας την)* Τώρα είσαι εδώ μαζί μου. Μην τρελαίνεσαι.

Ζώη Θα φάνε τον τόπο να με βρουν.

Κορίνα Δεν θα το κάνουν. Κατά βάθος χαιρόνται που δεν είσαι εκεί μαζί τους.

Ζώη *(Απομακρύνεται απότομα από κοντά της)* Τι είναι αυτό που λες; Με φρικιάρει.

Κορίνα *(Πλησιάζοντας την)* Μη τραβιέσαι. Σε μένα μπορείς να 'χεις εμπιστοσύνη. *(Μικρή παύση)* Νομίζεις ότι δεν σε καταλαβαίνω; Κάτσε λίγο φρόνιμα. *(Γιαίνει το πινέλο και της ζωγραφίζει στο πρόσωπο της έναν κεραυνό. Γυρίζει μετά το πρόσωπο για να το δει στον καθρέφτη)* Για κοίτα!

Ζώη *(Με απορία)* Με σημάδεψες. Ένας κεραυνός στο πρόσωπό μου.

Κορίνα Είναι ο κεραυνός που χωρίζει το θηλυκό σου και το αρσενικό σου. Κι αυτή είναι η ομορφιά σου. Να ψάχνεις μέχρι να ξαναβρεί το ένα το άλλο. *(Ενώ την αγκαλιάζει σφιχτά, την αφήνει απότομα και πάει να δυναμώσει την ένταση από τη μουσική. Αρχίζει να χτυπιέται ρυθμικά, παίρνει το ποτήρι της, πίνει, το δίνει στην Ζώη πίνει κι εκείνη. Και αρχίζουν να χορεύουν μαζί με την μουσική. Κάποια στιγμή πλησιάζουν πολύ κοντά η μία την άλλη.)*

Ζώη *(Με χαμηλωμένη φωνή)* Δεν αντέχω αυτό που είμαι. Καταλαβαίνεις;. *(Η Ζώη κολλάει ξαφνικά πάνω στην Κορίνα, την αγκαλιάζει και την φιλάει.. Η Κορίνα δεν προβάλλει αντίσταση, το δέχεται παθητικά. Παύση)*

Ζώη Δεν θα τη βγάλω καθαρή. Φεύγω. *(Ξεκινάει να φύγει και μόλις φτάνει στην πόρτα αντιλαμβάνεται ότι είναι κλειδωμένη)*

Ζώη Άνοιξε μου να φύγω.

Κορίνα Όχι.

Ζώη *(Ανεβάζει λίγο την φωνή της)* Άνοιξε μου γαμώτο! Θέλω να φύγω από δω μέσα.

Κορίνα *(Δυνατά)* Μόνο εγώ μπορώ να σε καταλάβω. Κανένας άλλος.

Ζώη Όλοι το ίδιο είστε. Δεν δίνετε μία αν είμαι καλά ή όχι.

Κορίνα Αν δεν έδινα μία θα σε άφηνα να γυρίσεις σπίτι σου!

Ζώη Το μόνο που σε νοιάζει είναι να περνάς τον χρόνο σου μαζί μου για να ξεχνάς τα δικά σου.

(Πλησιάζονται πάρα πολύ κοντά κι η Ζώη την απωθεί λίγο αδέξια προς τα πίσω)

Ζώη Φύγε! Μη με αγγίζεις!

Κορίνα Θέλεις να φύγεις; Να γυρίσεις σπίτι σου και να παριστάνεις ότι όλα είναι οκεί;

Ζώη *(Με έντονο τόνο)* Θέλω να φύγω από δω μέσα! Θέλω να φύγω μακριά απ' όλους σας!

Κορίνα *(Την πλησιάζει και την τραβάει μαλακά προς το μέρος της)* Συγγνώμη αν σε έφερα σε δύσκολη θέση.

Ζώη Γιατί είμαι εδώ; Για να έχεις κάτι να ασχολείσαι εκτός από τον πατέρα σου; Ε;

Κορίνα Δεν είναι αλήθεια. Ξέρεις πόσο θέλω την παρέα σου.. Όσο πιο χαλαρά βρισκόμαστε..

Ζώη *(Μαλακώνοντας τον τόνο της)* Πώς σου ήρθε η ιδέα να με κλειδώσεις εδώ μέσα;

Κορίνα Θα ήθελες να ήσουν κάπου αλλού;

Ζώη Δε ξέρω. Δε νομίζω.

Κορίνα Χαίρομαι που το ξεκαθαρίζουμε.

Ζώη Δεν μου απάντησες.

Κορίνα Ποιο πράγμα;

Ζώη Τι σου αρέσει πάνω μου;

Κορίνα Είναι τόσο παράξενο που μου αρέσουν τα πάντα πάνω σου;

Ζώη Δηλαδή με βρίσκεις έτσι όπως είμαι του γούστου σου;

Κορίνα Θα ήθελες να μην το ξέρεις;

Ζώη Δε ξέρω. Θα ήθελα να φύγω σπίτι μου τώρα.

Κορίνα Δεν το εννοείς.

Ζώη Άνοιξε μου την πόρτα.

Κορίνα (Έχει κολλήσει την πλάτη της πάνω στην πόρτα αποτρέποντας την να την ανοίξει) Μη το παιδεύεις. Δεν μπορώ να σε βγάλω από το μυαλό μου. Ούτε από το σπίτι μου.

Πάυση, Σκοτάδι

Σκηνή έβδομη

Η Κορίνα και η Ζώη βρίσκονται στο σαλόνι. Είναι σχεδόν μπροστά στην εξώπορτα και συζητούν έντονα κοιτάζοντας η μία την άλλη.

Ζώη Άνοιξε μου να φύγω.

Κορίνα Όχι.

Ζώη (Με ήρεμη φωνή) Άνοιξε μου! Είναι πολύ άκυρο αυτό που κάνεις.

Κορίνα (Με αποφασιστικό τόνο) Είσαι εδώ γιατί στο ζήτησα. Για να σε γνωρίσω καλύτερα.

Ζώη (Διακόπτοντας την) Σκατά! Επειδή σου φτιάχνω τα κέφι είμαι εδώ. Δεν σε τρομάζει που δεν είμαι θηλυκό; Που δεν μου αρέσουν αυτά τα ρούχα, αλλά ούτε κι αυτό το περπάτημα; Ξέρεις γιατί; Δεν μου αρέσει ούτε ο τρόπος που κάθομαι, ούτε ο τρόπος που κοιτάζω, ούτε ο τρόπος που απαντάω.

Κορίνα Δεν εννοούσα αυτό.. Αν φύγεις... (Μικρή παύση). Πότε θα ξαναρθείς;

Ζώη Κατάλαβα.. Για να γελάσεις πάλι μαζί μου;

Κορίνα Πού είναι το κακό αν διασκεδάζουμε όπως πριν;

Ζώη Αυτό γουστάρεις. Δεν σε νοιάζει για μένα. (Παύση) Στην πραγματικότητα όλοι μ' έχουν χεσμένο. Το μόνο που τους καίει είναι να είμαι όπως θέλουν εκείνοι. Αυτό δεν έκανες κι εσύ τώρα μαζί μου;

Κορίνα Δεν θέλω να φύγεις έτσι. Μόνο εγώ σε καταλαβαίνω. Για κείνους είσαι βάρος.

Ζώη Σου αρέσει να το παίζεις πονόψυχη! Όλοι τα ίδια σκατά είστε. Βρωμάνε από μακριά τα ψέματά σας! Θέλετε να γίνω σαν κι εσάς. Ε, λοιπόν δεν θα γίνω.

Κορίνα Είσαι πολύ θυμωμένη.

Ζώη Βλέπεις; Ούτε ένα γαμημένο ουδέτερο δεν μπορείς να κρατήσεις για πάρτη μου! (Παύση) Άνοιξε μου να φύγω.

Κορίνα Όχι, ακόμη.

Ζώη Δηλαδή τι; Δεν μ' αφήνεις;

Κορίνα Πώς να το πω.. Δεν είμαι πλέον η καθηγήτρια σου. Είμαι αυτή που σε νοιάζεται πραγματικά. Αυτή που σε νοιάζεται πιο πολύ απ' όλους.

(Εκείνη την στιγμή ανοίγει η άλλη πόρτα που οδηγεί στο εσωτερικό του σπιτιού και μπαίνει μέσα ο Αντώνης με την γυάλα και τα νεκρά ψάρια μέσα. Η Κορίνα απομακρύνεται από την εξώπορτα και τον πλησιάζει.)

Κορίνα Τι συμβαίνει;

Αντώνης *(Της δείχνει την γυάλα με τα ψάρια)* Κοίτα να δεις, δεν μου μιλάνε!

Κορίνα *(Με ειρωνικό τόνο)* Σοβαρά;

Αντώνης Καλά δε λέω; Για δεσ κι εσύ.

Κορίνα Τι θες λοιπόν; Να διαπιστώσω για άλλη μία φορά ότι τα ξέκανες;

Αντώνης Αυτά τα ψάρια ο Θεός τα έστειλε και μου τα πήρε. Γιατί όμως; Μέχρι και το νερό τους άλλαζα πολλές φορές την ημέρα για να δροσιζονται. Και τα τάιζα συνεχώς για να μην έχουν παράπονο.

Κορίνα Μα καλά, βρε πατέρα, δεν καταλαβαίνεις ότι τα έσκασες από το φαΐ;

Αντώνης Έτσι μικρά που ήταν μες στη γυάλα μου φαίνονταν ότι πεινούσαν.

Κορίνα *(Με ειρωνικό τόνο)* Φυσικά.

Αντώνης Για την ακρίβεια νόμιζα ότι μου το ζητούσαν κι εγώ ήθελα να τα ταΐζω στην ώρα τους.

Κορίνα *(Αδιαφορώντας)* Βάζω και στοίχημα. Δεν είδες τα χαρτάκια σου πότε τα τάισες τελευταία φορά;

Αντώνης *(Σκεπτικός)* Μάλλον δεν ήθελαν να ζήσουν άλλο. *(Σα να αντιλαμβάνεται ξαφνικά την παρουσία της Ζώης γυρίζει και της απευθύνεται)* Δεν είδες τα ψάρια μου έτσι;

Ζώη Όχι.

Αντώνης *(Πηγαίνοντας προς το μέρος της)* Έλα να σου γνωρίσω τα ψάρια μου. Κοίτα τι πάθανε. Μου τα κλέψανε. Αυτά είναι ψόφια. *(Μικρή Παύση)* Έχουμε γνωριστεί;

Ζώη Ναι.

Αντώνης (Συνοφρωμένος) Μάλιστα. (Γιάυση)

Κορίνα Έλα τώρα τελειώνει και πήγαινε μέσα να ξαπλώσεις.

Αντώνης Όχι όχι ακόμη. Θέλω πίσω τα ψάρια μου.

Κορίνα (Σοβαρή) Τελευταία φορά που θα σου το πω, πήγαινε να κοιμηθείς.

Αντώνης (Κοιτάζοντας και τις δυο τους) Μα τι κάνετε εδώ πέρα;

Κορίνα Να κοιτάξεις τη δουλειά σου. Πήγαινε μέσα.

Ζώη Θέλω να πάω σπίτι μου.

Κορίνα Ηρέμησε. Σε λίγο ο μπαμπάς θα πάει να κοιμηθεί και θα συνεχίσουμε την κουβέντα μας.

Αντώνης (Πλησιάζοντας πιο πολύ την Ζώη) Έλα μαζί μου. Έλα να σου δείξω τα ψάρια μου.

Ζώη Ε.. μα δεν ζουν.

Κορίνα Αχ βρε μπαμπά, θα σου πάρω αύριο άλλα ψάρια, εντάξει;

Αντώνης Δεν μπορώ να κοιμηθώ. Στριφογυρίζω στο κρεβάτι. θέλω να κοιμηθώ και δεν μπορώ. (Γυρνώντας προς το μέρος της Κορίνας) Μήπως μπορείς να μου φέρεις κάτι για να κοιμηθώ;

Κορίνα (Καθησυχάζοντας τον ξεφυσώντας) Έλα, όλα καλά θα πάνε. Θα σου φέρω τα χάπια σου.

Αντώνης (Ξαφνιασμένα) Τι ώρα έχει πάει; Είναι αργά;

Κορίνα (Με μαλακό τόνο και χαϊδεύοντας του τα μαλλιά) Είναι ώρα να πας για ύπνο. Περίμενε λίγο να σου φέρω τα χάπια σου..

(Φεύγει από το χώρο και μένει ο Αντώνης μαζί με τη Ζώη κρατώντας πάντα τη γυάλα με τα ψάρια ψάρια στα χέρια του)

Αντώνης (Κοιτάζοντας επίμονα μέσα στη γυάλα, φέρνοντας το πρόσωπό του πολύ κοντά) Όταν κοιτάζω μέσα στη γυάλα τα ψάρια μου, ...(Κομπιάζοντας λίγο)

βλέπω το πρόσωπό μου να ξεπροβάλλει από κει πέρα.. *(Ανεβάζει τον τόνο του)*
Μήπως είμαι και εγώ μέσα στη γυάλα; *(Μικρή παύση)* Δεν ξέρω πώς να αντιδράσω. Νιώθω πολύ αμήχανα.

Ζώη Πολύ κουφό αυτό. Αν ήσασταν μέσα στην γυάλα δεν θα μπορούσατε να αναπνεύσετε.

Αντώνης Θέλω να πω ότι ζω μαζί με τα ψάρια μου. Δεν ακούς τι σου λέω;

Ζώη Εγώ πάλι βλέπω έναν εφιάλτη πολλές φορές και τρομάζω. Βλέπω να βρισκομαι μέσα σε ένα γυάλινο κουτί και να πέφτει νερό. *(Σταματάει απότομα μια στιγμή και συνεχίζει)* Πολύ νερό από πάνω. Τρώω σφάλωμα όταν καταλαβαίνω ότι ανεβαίνει η στάθμη του νερού ενώ εγώ είμαι μέσα και δεν μπορώ να πάρω ανάσα. Τότε είναι που πετάγομαι πάνω.

Αντώνης *(Με απορία)* Και τι γίνεται στο τέλος; Πνίγεσαι;

Ζώη Κάτι πάει στραβά με μένα. Μέχρι και στον ύπνο μου δεν βρίσκω ησυχία. Μην τυχόν και κοιμηθώ με όμορφα όνειρα.

Αντώνης Πώς είπαμε ότι σε λένε;

Ζώη Ζώη. Τα έχουμε ξαναπει.

Αντώνης *(Πλησιάζοντας πιο κοντά και κοιτώντας την προσεκτικά αυτά που φοράει)*
Τι είσαι; Κορίτσι ή αγόρι;

Ζώη Ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Αντώνης Άλλο πάλι και τούτο.

Ζώη *(Επαναλαμβάνοντας στην αρχή λίγο διστακτικά αλλά στην συνέχεια με μία σιγουριά)* Δεν είμαι ούτε κορίτσι ούτε αγόρι. Θέλω να έχω ένα σπίτι δικό μου, χωρίς τοίχους, χωρίς παράθυρα, χωρίς έπιπλα, χωρίς κρεβάτια *(Σταματάει και παίρνει μία ανάσα)* αλλά ένα σπίτι με ζώα, με έντομα, ένα σπίτι με φύση δηλαδή και χωρίς ανθρώπους.

Αντώνης Και χωρίς ψάρια;

Ζώη Με ψάρια.

Αντώνης *(Πλησιάζοντας την)* Να σου πω ένα μυστικό; *(Μικρή παύση)* Καμιά φορά παίρνω φωτογραφίες μου και τις κολλάω πάνω στην γυάλα μου.

Ζώη Αλήθεια τώρα;

Αντώνης Σου ορκίζομαι πως έτσι το νιώθω σπίτι μου! *(Εμφατικά)* Είμαι ένα γερόντι που κάνει σπίτι του μια γυάλα με ψάρια χωρίς έπιπλα μόνο με φυτά κι έντομα μέσα. Είμαστε μια όμορφη παρέα. *(Μ ενθουσιασμό)* Δεν είναι συναρπαστικό;

Ζώη Νόμιζα πως μόνο εγώ έχω κάψει τον εγκέφαλο μου.

Αντώνης Μα γιατί; Σε τι διαφέρω από εκείνους που πίνουν κουβέντα με μια κούκλα.... *(Κομπιάζοντας)* φουσκωτή και παριστάνουν ότι έχουν μια ζωή γεμάτη; *(Μικρή παύση)*

Ζώη *(Μειδιώντας)* Κι εγώ όταν νιώθω μοναξιά ζωγραφίζω αγγέλους χωρίς φύλο. Μου κάνει καλό η παρέα τους. Κι άλλες φορές πάλι σκίζω τις ζωγραφιές και πετάω τα φτερά τους στα σκουπίδια. Δεν την παλεύω. *(Παύση)*

Αντώνης *(Σα να έχει αναλαμπή αρχίζει να ρωτάει με έντονο ύφος)* Για λέγε πότε θα μου πάρεις τα ψάρια;

Ζώη Μάλλον με μπερδεύετε με την Κορίνα. Την κόρη σας.

Αντώνης *(Ανεβάζοντας τον τόνο της φωνής του)* Μου κλέψανε τα ψάρια. Θέλω τα ψάρια μου πίσω.

Ζώη Τα ψάρια σας ψόφησαν.

Αντώνης *(Ο Αντώνης την πλησιάζει με επιθετική διάθεση προς το μέρος της)* Λες ψέματα.

Ζώη Τι πάθατε πάλι; Δεν λέω ψέματα.

Αντώνης Να το ξέρεις όμως δεν επιτρέπω κανέναν να με δουλεύει.

Ζώη Μα δεν έκανα κάτι. *(Παύση)*

(Εκείνη τη στιγμή μπαίνει η Κορίνα και κατευθύνεται προς το μέρος τους με το κουτί από τα χάπια στο χέρι. Βγάζει ένα από το κουτί και του το δίνει για να το καταπιεί.)

Ζώη Νομίζω πως τα έχει χάσει τελείως.

Κορίνα (Προς τον Αντώνη) Τι συμβαίνει; Τι έκανες πάλι;

Αντώνης Για όνομα του Θεού καλά που ήρθες. Δεν ξέρω τι να κάνω.

Κορίνα Έλα, ηρέμησε. Πάρε τα χάπια σου και πήγαινε να κοιμηθείς. (Του δίνει τα χάπια και ένα ποτήρι νερό, ο Αντώνης τα καταπίνει πίνοντας το νερό του.)

Αντώνης Μπορώ να κοιμηθώ στο δωμάτιό σου;

Κορίνα Σε παρακαλώ πήγαινε στο κρεβάτι σου.

Αντώνης (Πηγαίνοντας προς την πόρτα να φύγει σταματάει και γυρίζει προς την Κορίνα) Να σου πω.. Θέλω να μου φέρεις τα ψάρια μου αύριο. Θέλω να τα έχω για πάντα μαζί μου. Τ' ακούς; Να ξυπνάω και να βλέπω τα πολύχρωμα ψάρια μου. Να σου πω ένα μυστικό; (Πλησιάζοντας την ξανά) Φοράνε το χρώμα τους για μένα. Είναι ο κόσμος μου. Έχω τον φίκο δίπλα στο παράθυρο και όλη την ώρα κοιτάζουν προς τα εκεί. (Παύση. Ξαναπηγαίνει προς την πόρτα αλλά σταματάει ξαφνικά κι επιστρέφει πάλι προς το μέρος της) Συγγνώμη που δεν τα φρόντισα σωστά. Συγγνώμη που απέτυχα πάλι. (Σταματάει απότομα και συνεχίζει) Ε,.. Ξέρω, ξέρω.. Είμαι ανίκανος.. Τα ψάρια μου είναι τα φιλαράκια μου κι εγώ περνάω καλά μαζί τους. Αλλά, να εσύ με κοιτάζεις περίεργα. Και δεν μιλάς. Δεν μου μιλάς. Μόνο με μαλώνεις. Με κοιτάζεις και θέλεις να μου βάλεις τις φωνές. Όμως αυτά... (Σταματάει απότομα πάλι) είναι ο κόσμος μου. (Παύση)

(Γυρνάει και κοιτάζει γύρω γύρω το δωμάτιο διερευνητικά και αμέσως μετά απευθύνεται στην Κορίνα) - Τι είναι εδώ; Γιατί μ' έφερες; Πήγαινε με σπίτι. (Ξαφνικά ρίχνει κάτω την γνάλα που σπάει σε κομμάτια με το νερό να κατρακυλάει στο πάτωμα μαζί με τα ψάρια ψάρια.)

Παύση/Σκοτάδι

Σκηνή όγδοη

Η Κορίνα με την Ζώη βρίσκονται στο σαλόνι. Η Κορίνα μόλις έχει ολοκληρώσει το σφουγγάρισμα ενώ η Ζώη παρακολουθεί σιωπηλή. Αμέσως μετά κάθεται δίπλα της χωρίς να πει τίποτα. Μένουν έτσι για λίγο στην σιωπή. Ξαφνικά η Ζώη σηκώνεται και μαζεύει από το πάτωμα ένα γυαλί. Η Κορίνα την παρατηρεί προσεκτικά καθώς εκείνη το πιάνει στα χέρια της και το περιεργάζεται.

Κορίνα (Ξεφυσώντας) Πρόσεξε τα χέρια σου. Θα τραυματιστείς.

Ζώη Λες να τα καταφέρω;

Κορίνα Δε θέλει πολύ. (Παύση) Το 'χει ξανακάνει. Ξαφνικά ρίχνει τη γυάλα κάτω και διαλύονται όλα. Ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά.

Ζώη Κορίνα;

Κορίνα Ναι.

Ζώη Αν φύγω θα σε νοιάζει;

Κορίνα (Πιέφτει το βλέμμα της στον καρπό της Ζώης έτσι όπως φέρνει το κομμάτι γυαλί πάνω του, πιέζοντας το) Μα, τι κάνεις;

Ζώη (Τραβώντας απότομα το χέρι της) Τίποτα. Άσε με.

Κορίνα (Προσπαθεί να της παίρνει το γυαλί από τα χέρια) Παραλίγο να κοπείς.

Ζώη (Αντιστέκεται) Όχι. Μη δίνεις σημασία.

Κορίνα (Αγγίζοντας τον καρπό της) Τι είναι αυτό το σημάδι εδώ πέρα; Κόπηκες;

Ζώη Ε.. ναι. Κατά λάθος.

Κορίνα (Αμφιβάλλοντας) Το 'χεις ξανακάνει, ε;

Ζώη (Ελαφρώς εκνευρισμένα) Σου λέω δεν είναι τίποτα.

Κορίνα Δεν σε πιστεύω. Από πότε γίνεται αυτό;

Ζώη (Απότομα) Λογαριασμό θα σου δώσω; Γιατί σε νοιάζει; Είμαι ένα ζώο σε κλουβί. Δεν μου κάνει κέφι τίποτα. Ούτε που είμαι εδώ ούτε τι κάνω εδώ. Σόρι κιόλας.

Κορίνα *(Με ήρεμο τόνο)* Μπορείς να μιλάς ελεύθερα σε μένα. Δεν παρεξηγώ. Βλέπω πως δεν είσαι στα καλά σου. *(Μικρή παύση)*

Ζώη *(Γιο ήρεμη)* Δεν ξέρω τι με έπιασε. *(Πλησιάζοντας την)* Είμαι ο κανέννας. Εσύ ποιος είσαι; Είσαι ο κανέννας, κι εσύ;

Κορίνα Ντίκινσον; Θεσ να μου πεις κάτι;

Ζώη Δεν ξέρω γιατί.. Έφαγα φλασιά ξαφνικά.

Κορίνα Τι θέλεις, Ζώη; *(Παύση)*

Ζώη *(Πλησιάζοντας την πιο πολύ)* Φίλησέ με.

Κορίνα Τι πράγμα;

Ζώη Δεν θεσ να με φιλήσεις; Όπως πριν;

Κορίνα Με τεστάρεις;

Ζώη Όχι. Φίλησε με.

Κορίνα Τι έπαθες τώρα;

Ζώη Άλλαξες γνώμη; Γιατί δεν με φιλάς; Επειδή σου είπα ότι δεν νιώθω ούτε κορίτσι ούτε αγόρι;

Κορίνα Δεν είναι αυτό.

Ζώη Πριν όταν με έντυσες και με έβαψες γυναίκα το έκανες. Τώρα έχω μουστάκι. Αυτό φταίει;

Κορίνα Το ήθελα.

Ζώη Έλα, λοιπόν. Δείξε μου πόσο το θέλεις.

Κορίνα Επίτηδες το κάνεις.

Ζώη Δεν αντέχεις να είμαι θηλυκό κι αρσενικό μαζί.

Κορίνα Όχι. Δεν είναι αυτό. Δεν πρέπει..

Ζώη *(Διακόπτοντας την και πλησιάζοντας την με το γυαλί επιθετικά προς το μέρος της)* Δεν δίνω μια για τα πρέπει σου. Έλα λοιπόν... Αγκάλιασε με όπως και πριν.

Κορίνα Τι προσπαθείς να κάνεις; Άφησε το κάτω.

(Η Ζώη αγνοώντας την, την αγκαλιάζει απότομα και προσπαθεί να την φιλήσει. Στην αρχή η Κορίνα αντιστέκεται, μετά όμως αρχίζει να ανταποκρίνεται. Η Κορίνα πρώτη αποτραβιέται.)

Κορίνα Αυτό το γυαλί, δε μου αρέσει όπως το κρατάς ανάμεσά μας.

Ζώη Δεν σου αρέσω πια;

Κορίνα Δε μου αρέσει αυτό που κρατάς. *(Μικρή παύση)* Πριν από λίγο ήθελες να φύγεις.

Ζώη Ακόμη θέλω.

Κορίνα Θέλω να μείνεις.

Ζώη Φίλησε με.

Κορίνα Θέλω να είσαι μαζί μου.

Ζώη Φίλησε με.

Κορίνα Θέλω να είμαστε μαζί.

Ζώη Φίλησε με.

Κορίνα Εξήγησε μου τι σου συμβαίνει πια; *(Παύση)* Γιατί κόβεσαι;

Ζώη Τι θες να μάθεις; Με χαλάει αυτή η κουβέντα. *(Παύση)*

Κορίνα Σκέφτεσαι άσχημα;

Ζώη *(Απομακρύνεται από κοντά της)* Γιατί ρωτάς; Δεν σου' χει σιάσει ποτέ να σημαδευτείς;;

Κορίνα Όσο πας και το χειροτερεύεις.

Ζώη Δεν είναι δύσκολο να το κάνει κανείς.

Κορίνα Αυτό που κάνεις δεν είναι παίζε γέλασε.

Ζωή Έχω φάει σιάλωμα. Και τι μ' αυτό;

Κορίνα (Με απορία κοιτάζοντας την) Τι βλακείες είναι αυτές;

Ζωή (Περνάει το γυαλί πάνω από την περιοχή του καρπού) Πάλι τα σιάτωσα. Ούτε εσύ με καταλαβαίνεις.

Κορίνα Μάλιστα. Τι σου περνάει από το μυαλό;

Ζωή Έχω περιέργεια. Δε λέει να μ' αφήσει. Σα μαύρος ιστός αράχνης που κολλάει πάνω μου και.. (Σταματάει απότομα. Μικρή παύση) Έχω πρόβλημα έτσι;

Κορίνα Μα γιατί θες να κάνεις κακό στον εαυτό σου;

Ζωή Ηρέμησε. Δεν πρόκειται να το κάνω μπροστά σου.

Κορίνα Δεν παίρνεις από λόγια. Τόσα σου είπα κι ακόμα είσαι στο σκοτάδι. Τι σε έχει πιάσει;

Ζωή (Με παγωμένο πρόσωπο και απαντώντας σχεδόν μηχανικά χωρίς να την κοιτάξει) Τριπάρει το μυαλό μου ξανά και ξανά πώς θα είναι αν το κάνω. Μου σιάει ξαφνικά αυτή η σκέψη εκεί που δεν το περιμένω. Την ώρα που διαβάζω, την ώρα που γράφω την ώρα που θα 'πρεπε να είμαι cool και τότε είναι που φτιάχνομαι πολύ. (Γυρνάει και την κοιτάζει και μπήγει ελαφρώς το γυαλί στον καρπό.) Καταλαβαίνεις;

Κορίνα (Ψύχραιμα) Σκέφτεσαι τόσο πολύ που έχεις μπλοκάρει. Αυτό είναι όλο.

Ζωή Δεν ξέρω, έτσι τη βρίσκω. Μου έχει καρφωθεί.

Κορίνα (Αλλάζοντας κουβέντα και μαλακώνοντας) Έλα, μη σκέφτεσαι έτσι. Είναι της ηλικίας. (Προσπαθεί πάλι να της πάρει το γυαλί. Στιγμαία παύση) Καλά λοιπόν. Μήπως θες να πας να ξαπλώσεις;

Ζωή (Αντιστέκεται) Δεν θέλω. (Παύση) Πες μου κάτι. Δεν σκέφτημες ποτέ να το κάνεις;

Κορίνα (Πάει να απαντήσει και καθαρίζει τον λαιμό της ξεροβήχοντας)

Ζωή Ξέχνα το. Δε χρειάζεται να μου απαντήσεις.

Κορίνα Ε, λοιπόν ούτε που μου 'χει περάσει από το μυαλό! Εντάξει;

Ζώη Σιχαίνομαι τα ψέματα.

Κορίνα Δεν με πιστεύεις;

Ζώη Όχι. *(Μικρή Παύση)* Γιατί δεν με αφήνεις να πάω σπίτι μου;

Κορίνα Δεν μπορούν να σου προσφέρουν αυτό που ζητάς. Θα εγκλωβιστείς μαζί τους για μια ζωή. Αυτό θες;

Ζώη Για αυτό η ζωή έχει ημερομηνία λήξης. Δεν παίζει να είναι βαρετή.

Κορίνα Γιατί συνεχίζεις;

Ζώη *(Την πλησιάζει πάλι με επιθετικές διαθέσεις)* Είδες τι είπες; Συνεχίζω να μιλάω για μαυρίλα.

Κορίνα Έχεις έμμονες ιδέες. Δεν πρόκειται να κάνεις τίποτα.

Ζώη Και πού το ξέρεις εσύ;

Κορίνα Τι πιστεύεις δηλαδή ότι είναι τόσο εύκολο;

(Χωρίς να περιμένει την απάντηση στην ερώτηση της, την πλησιάζει πολύ και την αγκαλιάζει τρυφερά)

Κορίνα Γιατί μου τα λες όλα αυτά; Δες πόσο όμορφο είναι να σε αγαπούν.

Ζώη *(Χωρίς να απομακρύνεται από την αγκαλιά της, εντελώς παγωμένα)* Δεν μπορώ να νιώσω τίποτα. Μου τη σπάει που είμαι έτσι.

Κορίνα Οι γονείς σου; Τους έχεις μιλήσει πώς νιώθεις; Έχουν καταλάβει τι κάνεις;

Ζώη Είναι στον κόσμο τους. *(Παύση)*

Κορίνα Καλά. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο όμορφο πλάσμα είσαι.

Ζώη Σε έχω πιάσει πολλές φορές να με κοιτάζεις έντονα. Παντού. Και την ώρα που κάνεις μάθημα στην τάξη όλο πάνω μου καρφώνεσαι. Κι όλοι το βλέπουν αυτό και μου το χτυπάνε.

(Η Κορίνα ξαφνικά σκύβει και της δίνει διστακτικά ένα φιλί στο στόμα. Τότε η Ζώη) ανταποκρίνεται ακόμη πιο έντονα. Την φιλάει παρατεταμένα, παθιασμένα, με όλη της την δύναμη)

Κορίνα Πριν είπες ότι δεν μπορείς να νιώσεις τίποτα..

Ζώη Ναι, εντάξει. Θέλω να πω, δεν τρέχει τίποτα.

Κορίνα (Επαναλαμβάνοντας) Μάλιστα. Δεν τρέχει τίποτα.. (Παύση)

Ζώη Κορίνα, δεν φοβάμαι τίποτα πια. Εσύ;

Κορίνα Κάποτε φοβήθηκα πολύ. (Διστάζοντας) Αλλά..;

Ζώη Αλλά τι;

Κορίνα (Ξεφυσώντας) Αλλά να.. (Μικρή παύση) Στην εφηβεία μου είχα ερωτευτεί μια συμμαθήτριά μου και ήμασταν μαζί μέχρι που χωρίσαμε. Είχα τρελαθεί.

Ζώη Ήθελες να την κάνεις;

Κορίνα Ναι. Δεν ήθελα να το παραδεχτώ ότι είχα πληγωθεί κι ούτε μπορούσα να μιλήσω σε κάποιον. (Παύση) Γιατί όμως δεν ξέρω.. Δεν ξέρω ακόμη ποια είναι η σωστή απάντηση.. Σκέφτομαι μάλλον ότι ήταν το καλύτερο που μπορούσα να κάνω. Πήγα στο σπίτι και σαν υπνωτισμένη κατευθύνθηκα στην κρεβατοκάμαρα. Ήξερα ότι εκεί φύλαγε η μάνα μου τα χάπια της. Από ότι θυμάμαι έπαιρνε αγχολυτικά, αντικαταθλιπτικά, όλα μαζί ένα κοιτέιλ.. (Παύση) Άνοιξα το συρτάρι και εκεί βρήκα ό,τι μπορείς να φανταστείς. Υπνωτικά και διάφορα άλλα πολύχρωμα χάπια.. Τα άδειασα στη χούφτα μου και έτσι όπως ήμουν άνοιξα το στόμα μου και τα κατάπιε με μανία.. Ήξερα εκείνη τη στιγμή ότι δεν θα μπορούσα να μετανιώσω μετά.. (Παύση) Ήξερα ότι ήταν λάθος. Δεν κάθισα με σταυρωμένα χέρια. Έβαλα μέσα μου ό,τι κυκλοφορούσε στο σπίτι χωρίς δεύτερη σκέψη. Ξάπλωσα και περίμενα. Και μόνο τότε κατάλαβα τι θα γινόταν. Ένωσα αμέσως ένα κύμα ναυτίας να έρχεται μέσα από τα σπλάχνα μου και μέχρι να πάω στην τουαλέτα οι ρουκέτες έπεφταν δεξιά κι αριστερά. Σχεδόν λιποθύμησα. (Παύση) Από τύχη σώθηκα. (Παύση)

Ζωή Το μετάνιωσες;

(Δεν παίρνει καμία απάντηση)

Ζώη Πες μου. Το μετάνιωσες; *(Παύση)*

Κορίνα Πάω να ριξω μια ματιά στον πατέρα μου. Να δω αν κοιμήθηκε τελικά.

(Πάει να φύγει και σταματάει απότομα. Γυρνάει και την κοιτάζει.)

Κορίνα Μη κάνεις καμιά βλακεία. *(Μικρή παύση)* Σε παρακαλώ.

Παύση/Σκοτάδι

Σκηνή ένατη

Η Ζώη κόβει βόλτες μέσα στον χώρο πειράζοντας νευρικά τα μαλλιά της μέχρι που ξαναμπαίνει η Κορίνα. Την βλέπει που είναι απορροφημένη στις σκέψεις της και μιλάει ψιθυριστά σα να απαγγέλει κάτι.

Κορίνα (Διακόπτοντας την) Ζώη; Τι μουρμουρίζεις εκεί πέρα;

Ζώη (Γυρνάει, την κοιτάζει και της απευθύνεται απαγγέλλοντας) Ο Σκύλος είναι η ευγενέστερη μορφή Τέχνης, κύριε.

Κορίνα Ντίκινσον πάλι.

Ζώη Θα ήθελα να ήμουν σκύλος. Ναι, αυτό θα 'θελα. Ένας πιστός σκύλος. Θα προτιμούσα να είχα γεννηθεί σκύλος. Ίσως αυτό να έλυne το πρόβλημα μου. Να απαλλαγώ από το "πώς είσαι" "γιατί είσαι έτσι" "γιατί θες να σου μιλάμε στο ουδέτερο". Ακούω δυνατά τις σκέψεις μου. Εκείνη την ώρα, βλέπω πως είμαι ένα όμορφο, μεγάλο, λευκό σκυλί και τρέχω ελεύθερο. Φεύγω μέσα από το παράθυρο της τάξης, δραπετεύω και γίνομαι το ελεύθερο σκυλί που τρέχει προς τον θάνατο. Που λαχταράει να ζει πριν πεθάνει. (Παύση) Ξέρω πως όσο κι αν φρικάρω όσο κι αν χτυπηθώ δεν θα είμαι ποτέ ένας σκύλος. (Παύση)

Κορίνα Τι να σου πω... Πάντως σε φαντάζομαι να είσαι ένας ωραίος σκύλος. (Παύση) Αλήθεια, έχετε σκύλο;

Ζώη Είχαμε. Αλλά δεν περνούσε καλά μαζί μας. (Παύση) Πέρυσι πέθανε.

Κορίνα Γιατί;

Ζώη Γιατί δεν θέλεις να μάθεις.. Βασικά κανένας δεν θέλει να μάθει πόσο (Σταματάει απότομα) Πόσο άσχημα ο πατέρας μου του φερόταν. Αν έκανε κάποια αταξία, πάθαινε φρίκη. Το κλωτσούσε αλύπητα κι εκείνο έσκουζε. Απόρη το ακούω να πλαντάζει στο κλάμα. (Παύση) Πριν πεθάνει του είπα ότι θα τον καταγγείλω. (Μικρή παύση. Σκύβει το κεφάλι) Δεν το 'κανα ποτέ όμως. (Παύση)

Κορίνα Μείνε μαζί μου. Όχι μόνο για σήμερα. Εξάλλου δεν πήρα ποτέ τηλέφωνο στους γονείς σου. Έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχουν για κείνους.

Ζώη (*Απότομα αντιδρώντας*) Γιατί το κάνεις αυτό; Τα έχεις παίξει τελείως;

Κορίνα (*Ατάραχη*) Μια μέρα θα με ευγνωμονείς. Δεν μπορείς να καταλάβεις τώρα.

Ζώη Ναι, ε; Δεν είσαι στα καλά σου.

Κορίνα Ξέρω πολύ καλά τι κάνω. Θα είναι η καταδίκη σου αν μείνεις μαζί τους. Οι γονείς σου θα προσπαθούν συνεχώς να σου αλλάξουν τα μυαλά. Θα σε τρέχουν από δω κι από κει σε διάφορους ειδικούς για να γίνεις καλά σύμφωνα με τα δικά τους γούστα.

Ζώη Έχεις τρελαθεί. Δεν μπορώ να τους το κάνω αυτό. Δεν είναι αυτή η απόφαση μου. Δηλαδή τι; Να φύγω από το σπίτι για να είμαι μαζί σου. Δεν γουστάρω έτσι.

Κορίνα Σοβαρά;

Ζώη Βγάλ' το απ' το μυαλό σου. Θα έχουν ειδοποιήσει κιόλας την αστυνομία.

Κορίνα Μην ανησυχείς. Δεν πρόκειται κανείς να ανακαλύψει ότι είσαι εδώ.

Ζώη Είσαι άρρωστη! Δεν παίζει να με κρατάς εδώ με το ζόρι!

Κορίνα Αυτό δεν ήθελες κι εσύ; Έναν καλό λόγο να φύγεις από το σπίτι σου; Ή μήπως θες να το βάζεις στα πόδια συνεχώς;

Ζώη Τι λες! Και δεν φοβάσαι; Αν σε πιάσουν θα πας μέσα.

Κορίνα Ηρέμησε. Κανείς δεν πρόκειται να με πιάσει γιατί κατά βάθος αυτό θες κι εσύ: να μείνεις εδώ μαζί μου. Κι αν θες να μάθεις, θα συνεχίσεις από δω τα μαθήματά σου. Θα δηλωθεί η εξαφάνισή σου κάποια στιγμή, θα το πάρουν απόφαση οι γονείς σου και θα σταματήσουν το ψάξιμο... και τότε θα φύγουμε μακριά. Θα πάμε σε άλλη πόλη να μείνουμε χωρίς να έχουμε κανέναν να μας κυνηγάει.

Ζώη (*Ξεφυσώντας κι αλλάζοντας ύφος*) Σε παρακαλώ, Κορίνα, σύνελθε.. Δε γίνεται.

Κορίνα Έχουμε πολύ χρόνο μπροστά μας.

Ζώη Ρισκάρεις το κεφάλι σου για μένα.

Κορίνα *(Χαμογελώντας)* Δεν το αξίζεις;

Ζώη *(Γονίζοντας τις λέξεις)* Δε θέλω. *(Γιούση. Μαλακώνοντας τον τόνο της)*
Μόλις τελειώσω το σχολείο θα την κάνω.

Κορίνα Τι εννοείς;

Ζώη Θα πάω στην Αγγλία.

Κορίνα Με παρέα;

Ζώη Δεν έχω πρόβλημα. Αρκεί να φύγω.

Κορίνα Μάλιστα.

Ζώη *(Γιλησιάζοντας την κι ενώνοντας το σώμα της με το δικό της)* Άσε με να φύγω..
Πριν γίνει χαμός και με ψάχνουν.

Κορίνα Πού θα τρέχεις μέσα στη νύχτα;

Ζώη Θα ξανάρθω.

Κορίνα Ψέματα.

Ζώη Δε λέω ψέματα. Θέλω να σε ξαναδώ.

Κορίνα *(Γην φιλάει κι η Ζώη ανταποκρίνεται)* Μη παίζεις μαζί μου.

Ζώη Θα ξανάρθω. Στο λέω σίγουρα.

Κορίνα Εντάξει. *(Γιούση)*

Ζώη Να φύγω τώρα;

Κορίνα Κανένας δεν σε κρατάει. Η πόρτα είναι ξεκλειδωτη εδώ και ώρα.

(Γιάει προς το μέρος της πόρτας για να φύγει σταματάει απότομα επιστρέφει να πάρει το μπουφάν που το είχε κρεμασμένο στον καλόγερο το φοράει προσεκτικά το τινάζει και πάει να ανοίξει την πόρτα. Όμως η πόρτα δεν ανοίγει, είναι κλειδωμένη.)

Ζώη *(Ξανά εκπνευρισμένα)* Μου είπες ψέματα.

Κορίνα *(Με καθησυχαστικό τόνο)* Άκου να δεις ό,τι κάνω το κάνω για το καλό σου. Για αυτό σου λέω μείνε εδώ μαζί μου και όλα θα πάνε μια χαρά.

Ζώη Δεν παίζει να εξαφανιστώ έτσι. Αλλιώς το 'χω φανταστεί.

Κορίνα Πολύ φοβάμαι ότι οι γονείς σου δεν μπορούν να σε προστατέψουν. Μόνο εγώ μπορώ να σου δώσω ασφάλεια.

Ζώη Τι στο διάολο νομίζεις ότι κάνεις; Νομίζεις ότι θα με σώσεις; Ε, λοιπόν κανένας δεν μπορεί να με σώσει. Μ' ακούς;

Κορίνα Χαλάρωσε.

Ζώη Δεν έχεις κανένα δικαίωμα. Κανένα απολύτως. Οκεί;

Κορίνα Δεν έχεις καμία ελπίδα αν γυρίσεις στο σπίτι σου και σε αυτό τον κόσμο που σε περιμένει.

Ζώη Με απαγάγεις. Είσαι θεότρελη!

Κορίνα Σε προστατεύω.

Ζώη Είναι απαγωγή.

Κορίνα Σε προστατεύω. Έχε μου εμπιστοσύνη.

Ζώη Α, χά! Και δεν φοβάσαι μήπως κάνω καμιά τρέλα εδώ μέσα; Τι νομίζεις; Θα κλωτώσω;

Κορίνα Ούτε με σφαίρες δεν πρόκειται να κάνεις τίποτα. Θα είμαι συνεχώς από πάνω σου.

Ζώη Ναι; Και με τον πατέρα σου τι θα γίνει;

Κορίνα Θα τον κλείσω σε ένα κέντρο αποκατάστασης. Το σιεφτόμουν εδώ και καιρό.

Ζώη Για μισό... Κανονικά θα έπρεπε τώρα να ουρλιάζω για βοήθεια.

Κορίνα Δεν πρόκειται να το κάνεις όμως. Έτσι δεν είναι; Μόνο εγώ μπορώ να σε καταλάβω και μόνο εγώ μπορώ να σε βοηθήσω.

Ζώη Είναι τελείως παράλογο όλο αυτό. Έχεις ξεφύγει.

Κορίνα Δεν έχεις να χάσεις τίποτα. (Παύση)

Ζώη Σε παρακαλώ, Κορίνα. Δεν μου αρέσει που γίνεται κάπως η φάση..

Κορίνα Ηρέμησε.. είμαι εδώ.. Τι με κοιτάς έτσι;

Ζώη *(Μαλακώνει τον τόνο της)* Να φύγω και να ξανάρθω αύριο;

Κορίνα Δεν σε εμπιστεύομαι. *(Παύση)*

Ζώη Πρόβλημα σου.

Κορίνα Δεν πειράζει.

Ζώη Δεν την παλεύω. Αλήθεια, λέω. *(Πνίγει ένα χασμουρητό)*

Κορίνα Νύσταξες; *(Την πλησιάζει και της χαϊδεύει το μάγουλο)*

Ζώη *(Γεμάτα σαν ελατήριο)* Τι κατάλαβες που είσαι ζωντανή; Δες πώς είσαι. Σου μιλάω κι είσαι χαμένη στις σκέψεις σου. Κρατάς σημειώσεις και βγάζεις πρόχειρα συμπεράσματα για μια ζωή που δεν έζησες.

Κορίνα *(Χάνοντας την ψυχραιμία της την χτυπάει στο πρόσωπο)* Δεν έχεις ιδέα τι έχω περάσει.

Ζώη *(Με φορτισμένη διάθεση φωνάζοντας της)* Είναι απλό γαμώτο μου. Δεν ζεις.

Κορίνα Είμαι ζωντανή. Καταλαβαίνεις τι θα πει αυτό;

Ζώη Εγώ όμως δεν χωράω πουθενά Στο σώμα μου, στη φωνή μου, στο σπίτι μου, στο σχολείο μου. Πουθενά. Κι έχω χεστεί πάνω μου να κάνω κακό στον εαυτό μου.

Κορίνα Σταμάτα..

Ζώη Δεν φταίω εγώ που είμαι έτσι. Πες μου.

Κορίνα *(Προσπαθώντας να αλλάξει κουβέντα και κάνοντας την κίνηση να φύγει)* Νομίζω ότι μπορούμε ν' ακούσουμε λίγη μουσική.

Ζώη *(Αμέσως της πιάνει το χέρι και την κοιτάζει επίμονα)* Σε παρακαλώ. Κάν' το πιο εύκολο για μένα.

Κορίνα Παράτα με. Δεν θέλω να κάνω τίποτα.

Ζώη Ξέρεις πώς είναι. Δεν με χωράει ο τόπος. *(Παύση)*

Κορίνα Καλύτερα να ειδοποιήσω τους γονείς σου.

Ζώη Ξέρεις πως αν φύγω από δω δεν θα με ξαναδείς. Αυτή θα είναι κι η τελευταία φορά. Δεν χωράω πουθενά! *(Παίρνει το γυαλί που είχε πέσει κάτω και πάει να χαρακωθεί στον καρπό του χεριού της.)*

Κορίνα *(Δυνατά)* Μη το κάνεις αυτό! *(Της παίρνει το γυαλί από τα χέρια)* Είναι και κάτι ακόμη.

Ζώη Τι;

Κορίνα *(Κοιτώντας την έντονα στα μάτια)* Κι εγώ δεν χωράω πουθενά.

Ζώη Τότε;

(Σε αυτό το σημείο η Κορίνα την αγκαλιάζει και την φιλάει ξανά. Αμέσως μετά η Ζώη την τραβάει στον καναπέ. Την βάζει να ξαπλώσει και της χαϊδεύει τρυφερά τα μαλλιά. Σιγά σιγά αρχίζει να την ξεντύνει. Αφού την ξεντύσει εντελώς και μείνει γυμνή, σβήνουν σιγά σιγά τα φώτα.)

Παύση/Σκοτάδι

Σκηνή δέκατη

Ανάβουν τα φώτα και η Ζώη είναι πάνω από το γυμνό ξαπλωμένο σώμα της Κορίνας στον καναπέ. Σβήνουν τα φώτα και ξανά ανάβουν με την Ζώη πάλι να κρατάει μια βρεγμένη πετσέτα και να περνάει με αυτήν ολόκληρο το γυμνό σώμα της Κορίνας που είναι όρθιο τώρα καθώς και το πρόσωπο της μαζί. Σαν ένα εξαγνιστικό τελετουργικό με ένα μουσικό χαλί να ακούγεται από πίσω η Κορίνα αφήνεται στην φροντίδα της Ζώης. Αφού καθαρίσει όλο της το σώμα, παίρνει έναν στυλό κι αρχίζει να κάνει κάποια σχέδια ψηλά στο στέρνο της. Μέχρι να φτάσει στη πλάτη της κι εκεί γράφει πάνω της τον στίχο της Ντίκινσον "Είμαι ο κανένας. Εσύ ποιος είσαι; Είσαι ο κανένας κι εσύ;" Στη συνέχεια αφού τελειώσει, την ξαπλώνει μπρούμυτα πάνω στον καναπέ, παίρνει το κουτί με τα υπνωτικά χάπια του Αντώνη και τα βάζει δίπλα της. Την φιλάει τρυφερά, σηκώνεται, σβήνει το φως και φεύγει προς το εσωτερικό του σπιτιού.

Παύση/Σκοτάδι

Σκηνή ενδέκατη

Η Ζώη μπαίνει μέσα στο χώρο κρατώντας μία γυάλα και μία διάφανη σακούλα με δύο μικρά ψάρια. Ο Αντώνης περπατάει μέσα στο χώρο. Πηγαίνει στο παράθυρο, κοιτάζει προς τα έξω, επιστρέφει, πηγαίνει προς τον καναπέ και αρχίζει να ψάχνει κάτω από τα μαξιλάρια. Η Ζώη παρατηρεί προσεκτικά την κάθε του κίνηση. Εκείνος δεν έχει αντιληφθεί την παρουσία της

Ζώη (Με δυνατή φωνή τρομάζοντας τον) Έγινε κάτι; Θα μου πεις τι ψάχνεις;

Αντώνης (Γυρνάει ξαφνιασμένος και την κοιτάζει) Ε, ... τα γυαλιά μου. (Δείχνοντας αφηρημένα τριγύρω) Κάπου εδώ γύρω έχω αφήσει τα γυαλιά μου.

Ζώη Έλα, δεν βαρέθηκες να τα ψάχνεις;

Αντώνης Για ποιο πράγμα μιλάς;

Ζώη (Ελαφρώς κοροϊδευτικά) Α χα! Δεν ξέρεις πού τα έβαλες;

Αντώνης (Στριφογυρνώντας δεξιά αριστερά το κεφάλι του) Μα ήμουν σίγουρος! Εδώ.. Να, εδώ τα είχα αφήσει. Λίγο πριν έρθεις τα φορούσα και/

Ζώη (Διακόπτοντας τον) Θες να ρίξεις μια ματιά στο δωμάτιο σου;

Αντώνης Καλά δεν πειράζει. (Παύση)

Ζώη Ήθελα να σου κάνω έκπληξη.

Αντώνης Έκπληξη; Τι πρέπει να απαντήσω;

Ζώη Δεν το 'πιασες ακόμη.

Αντώνης Που είναι η έκπληξη;

Ζώη (Του δείχνει τι κρατάει στα χέρια) Σου έφερα τα ψάρια σου!

Αντώνης (Απορώντας) Τα ψάρια μου;

Ζώη Ναι. Έλα, δω να δεις! (Κι αμέσως μετά αδειάζει το περιεχόμενο της σακούλας με τα ψάρια στην γυάλα και του την δίνει)

Αντώνης (Σκώβει για να κοιτάξει την γυάλα από το πλάι) Α, μάλιστα! Πρέπει να τα δούμε από το πλάι μαζί. Φαίνονται έτσι πιο μεγάλα και χωρίς να μας πάρουν είδηση, θα τα πιάσουμε στα πράσα καθώς παίζουν με το νερό.

Ζώη Χα! Θα πάθεις πλάκα με τους δύο μονομάχους σου.

Αντώνης Σσςςς... Κάνε λίγη ησυχία να ακούσεις πώς με ειλιπαρούν. (Βάζει το αυτί του δίπλα στην γυάλα για να αφουγκραστεί. Παύση.)

Ζώη Ξέρεις πώς σε λένε;

Αντώνης Ποιο είναι το όνομά μου;

Ζώη Ναι.

Αντώνης Μονομάχος.

Ζώη (Μειδιώντας) Μπίνγκο! Βλέπεις πως κουτουλάνε μέσα στη γυάλα μεταξύ τους;

Αντώνης (Με ενθουσιασμό) Α! βλέπω μία φλόγα να ξεπηδάει από μέσα τους.

Ζώη Άκου να δεις τι μου 'σκασε ξαφνικά. Εκεί που πήγα να σου πάρω τα ψάρια, σα να μου φάνηκε ότι άκουσα μία φωνή, να μου δείχνει αυτούς τους μονομάχους. Ρώτησα τ' όνομά τους και μου είπαν ότι είναι betta splendens.

Αντώνης (Κρατώντας την γυάλα στο ύψος των ματιών του) Betta splendens! Εγώ είμαι ο μονομάχος που σας υποδέχομαι. Καλώς ήρθατε στο σπιτικό μου.

Ζώη Δες τα χρώματα τους. Έχουνε διαφορετικό χρώμα και πρόσεξε πως αλλάζουν. Φοβερό, ε;

Αντώνης (Μιλώντας στην γυάλα) Είχα αρχίσει να νιώθω μοναξιά. Ευτυχώς που ήρθατε.

Ζώη Τους γουστάρω τους μονομάχους. Να δεις που θα την βρίσκεις κι εσύ μαζί τους!

Αντώνης (Κοιτώντας την Ζώη) Παιδί μου, θα τους αρέσει άραγε η μουσική;

Ζώη (Γνέφοντας καταφατικά) Πιο πολύ όμως τα έντομα που θα τους ρίχνεις για να τους ταΐζεις που και που.

Αντώνης *(Με φανερό ενθουσιασμό δείχνοντας την γυάλα)* Ξέρεις γιατί είναι ευτυχισμένοι;

Ζώη Γιατί;

Αντώνης Γιατί δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Δεν χρειάζεται να αποφασίσουν αν είναι δυστυχισμένοι ή όχι.

Ζώη Ε, ναι. Όσο να πεις είναι τυχερά ψάρια.

Αντώνης Θα κάνουν παρέα στα άλλα μου ψάρια.

Ζώη Σόρι αλλά δεν έχεις άλλα. Μη τα μπουκλώνεις πολύ.

Αντώνης Θα κάνουν παρέα στον φίκο μου δίπλα στο παράθυρο.

Ζώη Σ' έχασα τώρα. Ποιος φίκος; Δεν έχεις κανένα φίκο.

Αντώνης Πας να μου τη σκάσεις πάλι, ε; Όλο ιστορίες βγάζεις απ' το μυαλό σου!

Ζώη Α, χα! Κι εσύ όλο με ζετρουπώνεις. Πότε θα μάθεις να διαβάζεις τα χαρτάκια που κολλάς πάνω σου;

Αντώνης *(Αγνοώντας τον)* Να σου πω ένα μυστικό;

Ζώη Πες το!

Αντώνης Καμιά φορά μπουκλώνω τα ψάρια μου όχι γιατί ξεχνάω αλλά για να μη μου μιλάνε. Με αφήνουν ήσυχο από την φλυαρία τους.

Ζώη Ναι ε; Κι εγώ που νόμιζα ότι περνούσες καλά μαζί τους.

Αντώνης *(Αγνοώντας την)* Τούτα δω όμως είναι πολύ ωραίοι μονομάχοι. Θα κάνουν καλή παρέα οι δυο τους.

Ζώη Θα την βρίσκεις μαζί τους. Απ' όσο ξέρω τα αρσενικά διεκδικούν τον ζωτικό τους χώρο όταν συγκατοικούν με ψάρια του είδους τους. Αλλά και με τα θηλυκά πάνω κάτω το ίδιο γίνεται. Είναι ικανά να φτάσουν σε μάχες μέχρι θανάτου. Νομίζω πως γίνεται χοντρό παιχνίδι εντυπωσιασμού.

Αντώνης *(Με περιέργεια)* Δηλαδή θα παλέψουν κι οι δικοί μου μονομάχοι;

Ζώη Πολύ κούλ, ε; Ένα από τα δύο δεν θα τα βγάλει πέρα στην μάχη μεταξύ τους. Έτσι θα μένει πάντα ο ένας μονομάχος μέσα στην γυάλα κι εσύ δε θα χάνεις την παρέα σου. Καλό, ε;

Αντώνης (Με απορία) Και πώς συγκρούονται μεταξύ τους;

Ζώη (Ειρωνικά) Βαρετό. Απειλεί το ένα το άλλο τεντώνοντας τα πτερόγυια και τα βράγχια μέχρι κάποιο να κάνει πίσω. Αν δεν γίνει κάτι τέτοιο, στένεται δίπλα στο άλλο ψάρι και με το σώμα του πετάει μπόλικο νερό. Κι αν πάλι δεν υποχωρήσει κανένα τότε ξεκινάει το χοντρό παιχνίδι.

Αντώνης (Εκστασιασμένος) Ναι, ε; Δηλαδή τι κάνουν;

Ζώη Παίζει να δαγκώνουν την ουρά μεταξύ τους. Δηλαδή αρχίζουν να κόβονται τμήματα των πτερόγιων. Αν συνεχιστεί η μάχη ξεκινούν να δαγκώνονται μεταξύ τους για τα καλά. Πρώτα τα στόματα τους και μετά το σώμα. (Παύση) Ξέρεις πώς τελειώνει η μάχη; Όταν αυτό που ξεσπίστηρε, υποχωρήσει. Φοβερό, ε;

Αντώνης Άρα θα μείνει ο ένας μονομάχος στην γυάλα.

Ζώη Όχι, γιατί λέω να σου παίρνω κι έναν δεύτερο. Ξέρεις, για να μαντεύεις κάθε φορά ποιος θα κερδίσει τον αγώνα.

Αντώνης Χμ... δηλαδή κάθε μέρα θα βλέπω να σκοτώνονται μεταξύ τους; (Μικρή παύση) Αλλά δεν θα το θυμάμαι, ε;

Ζώη Α, κάπως έτσι. Θα το ζεις συχνά σα να είναι η πρώτη φορά.

Αντώνης Κι έτσι δε θα βαριέμαι.

Ζώη Μέσα έπεσες. (Παύση)

Αντώνης Να μαντέψω; Είναι αρσενικός ή θηλυκός μονομάχος; Αν και δεν έχει καμία σημασία. (Δίχως να περιμένει απάντηση φέρνει πολύ κοντά το πρόσωπο του στην γυάλα και κοιτάζει μέσα που κολυμπούν οι μονομάχοι.)

Αντώνης Καμιά φορά προσπαθώντας να δω τα ψάρια μου.. (Διακόπτοντας τη φράση με μία παύση και μετά τονίζοντας τις λέξεις με έμφαση) Αν εστιάσω πολλή ώρα στο νερό μπορώ να δω όλο τον κόσμο μου αντεστραμμένο. (Παύση. Σβήνουν σιγά σιγά τα φώτα. Σκοτάδι.) **ΤΕΛΟΣ**

